

aquest sentit davant la tramitació de qualsevol llei orgànica o ordinària que faça referència al tema de l'aigua, com ara la proposta de reforma de l'Estatut d'autonomia de Castella-La Manxa.

Palau de Les Corts
València, 21 d'abril de 2009

El president
Rafael Ferraro Sebastià

El secretari
Amando Vilaplana Gironés

II. TEXTOS EN TRAMITACIÓ

A. PROJECTES DE LLEI

Projecte de llei, de la Generalitat, d'accessibilitat universal al sistema de transports de la Comunitat Valenciana (RE número 35.849)

PRESIDÈNCIA DE LES CORTS

La Mesa de Les Corts, en la reunió del dia 6 de maig de 2009, ha acordat tramitar el Projecte de llei, de la Generalitat, d'accessibilitat universal al sistema de transports de la Comunitat Valenciana (RE número 35.849).

D'acord amb el que disposen els articles 111 i 112 del RC, s'ordena la tramesa a la Comissió d'Obres Públiques i Transports i la publicació en el *Butlletí Oficial de Les Corts*.

Els diputats i les diputades i els grups parlamentaris disposen d'un termini de 15 dies hàbils, comptadors a partir de l'endemà de la publicació en el BOC, per a la presentació d'esmenes.

D'acord amb l'article 116.1, durant aquest termini, els grups parlamentaris podran presentar propostes de nomenament de ponents, segons el nombre que amb caràcter general haja estat determinat per la Mesa de Les Corts.

Palau de Les Corts
València, 6 de maig de 2009

La presidenta
María Milagrosa Martínez Navarro

este sentido ante la tramitación de cualquier ley orgánica u ordinaria que haga referencia al tema del agua, como la propuesta de reforma del Estatuto de autonomía de Castilla-La Mancha.

Palau de Les Corts
Valencia, 21 de abril de 2009

El presidente
Rafael Ferraro Sebastià

El secretario
Amando Vilaplana Gironés

II. TEXTOS EN TRAMITACIÓN

A. PROYECTOS DE LEY

Proyecto de ley, de la Generalitat, de accesibilidad universal al sistema de transportes de la Comunitat Valenciana (RE número 35.849)

PRESIDENCIA DE LES CORTS

La Mesa de Les Corts, en la reunión del día 6 de mayo de 2009, ha acordado tramitar el Proyecto de ley, de la Generalitat, de accesibilidad universal al sistema de transportes de la Comunitat Valenciana (RE número 35.849).

De acuerdo con el que disponen los artículos 111 y 112 del RC, se ordena su remisión a la Comisión de Obras Públicas y Transportes y su publicación en el *Boletín Oficial de Les Corts*.

Los diputados y las diputadas y los grupos parlamentarios disponen de un plazo de 15 días hábiles, a contar a partir del día siguiente al de su publicación en el BOC, para la presentación de enmiendas.

De acuerdo con el artículo 116.1, durante este plazo, los grupos parlamentarios podrán presentar propuestas de nombramiento de ponentes, según el número que con carácter general haya sido determinado por la Mesa de Les Corts.

Palau de Les Corts
Valencia, 6 de mayo de 2009

La presidenta
María Milagrosa Martínez Navarro

**PROJECTE DE LLEI, DE LA GENERALITAT,
D'ACCESSIBILITAT UNIVERSAL
AL SISTEMA DE TRANSPORTS
DE LA COMUNITAT VALENCIANA**

Exposició de motius

L'establiment de condicions adequades d'accessibilitat al sistema de transport exercix un paper fonamental en totes les societats avançades, amb vista a garantir la igualtat de tots els ciutadans en l'accés a l'ocupació, la formació, els servicis, les relacions socials, l'oci, la cultura i, en suma, a les diferents opcions i oportunitats, cada vegada més àmplies, que les societats avançades ofereixen i que contribuïxen al progrés econòmic i social, com també al desenvolupament integral de les persones.

És funció dels poders públics vetlar perquè estes possibilitats i opcions arriben a la totalitat dels ciutadans, i evitar situacions d'asimetria social en què col·lectius numèricament i qualitativament importants no puguen accedir a les opcions que per a la resta ofereix una societat cada vegada més diversa i avançada.

Esta obligació dels poders públics és no sols una exigència moral sinó que la nostra carta magna, en els articles 9.2, 14 i 49, encomana als poders públics establir les condicions perquè la llibertat i la igualtat dels ciutadans siguen reals i efectives, remoure els obstacles que impedisquen o dificulten la seua plenitud, el foment de la participació de tots els ciutadans en la vida econòmica, cultural i social i el deure de facilitar l'accessibilitat de tots a través de polítiques dirigides a la prevenció, al tractament, a la rehabilitació i a la integració de les persones discapacitades.

Estos principis constitucionals han sigut arrellegats tant per la normativa estatal com per la pròpia normativa de la Generalitat, que en la present llei arrellega els principis d'accessibilitat establits per la Llei 51/2003, de 2 de desembre, d'Igualtat d'Oportunitats, No Discriminació i Accessibilitat Universal de les Persones Amb Discapacitat. Així mateix, presidirà la present llei el principi d'igualtat, que s'entén per tal que qualsevol acció pública en matèria de transports tindrà en compte la problemàtica específica de les persones que tinguen alguna limitació temporal o permanent en la seua capacitat de comunicació amb l'entorn, deambulatoria o de desplaçament, i adoptar, en conseqüència, aquelles solucions que, d'acord amb els avanços tècnics disponibles, permeten a estes persones accedir a nivells de mobilitat i seguretat en el transport idèntics al de la resta dels ciutadans.

En el marc de la indicada Llei 51/2003 s'ha dictat el Reial Decret 1544/2007, de 23 de novembre, pel qual es regulen les condicions bàsiques d'accessibilitat i no discriminació per a l'accés i la utilització dels modes de transport per a persones amb discapacitat. La present llei no pot sinó seguir el camí establert pels esmentats textos legals, que han establert el marc normatiu de referència per a avançar progressivament en l'adopció de les mesures necessàries per a garantir l'accessibilitat universal en el transport, objectiu fonamental de l'esmentat text legal.

Així mateix, cal tindre en compte el Reial Decret 505/2007, de 20 d'abril, pel qual es van aprovar les condicions bàsiques d'accessibilitat i no discriminació de les persones amb discapacitat per a l'accés i la utilització dels espais públics urbanitzats i edificacions, que establix unes

**PROYECTO DE LEY, DE LA GENERALITAT,
DE ACCESIBILIDAD UNIVERSAL
AL SISTEMA DE TRANSPORTES
DE LA COMUNITAT VALENCIANA**

Exposición de motivos

El establecimiento de condiciones adecuadas de accesibilidad al sistema de transporte desempeña un papel fundamental en todas las sociedades avanzadas, en orden a garantizar la igualdad de todos los ciudadanos en el acceso al empleo, formación, servicios, relaciones sociales, ocio, cultura y, en suma, a las diferentes opciones y oportunidades, cada vez más amplias, que las sociedades avanzadas ofrecen y que contribuyen al progreso económico y social, así como al desarrollo integral de las personas.

Es función de los poderes públicos velar por que tales posibilidades y opciones alcancen a la totalidad de los ciudadanos, evitando situaciones de asimetría social en las cuales colectivos numérica y cualitativamente importantes no puedan acceder a las opciones que para el resto ofrece una sociedad cada vez más diversa y avanzada.

Esta obligación de los poderes públicos es, no solamente una exigencia moral, sino que nuestra carta magna, en sus artículos 9.2, 14 y 49, encomienda a los poderes públicos establecer las condiciones para que la libertad y la igualdad de los ciudadanos sean reales y efectivas, remover los obstáculos que impidan o dificulten su plenitud, el fomento de la participación de todos los ciudadanos en la vida económica, cultural y social y el deber de facilitar la accesibilidad de todos a través de políticas dirigidas a la prevención, tratamiento, rehabilitación e integración de las personas discapacitadas.

Estos principios constitucionales han sido recogidos tanto por la normativa estatal como por la propia normativa de la Generalitat, que en la presente Ley recoge los principios de accesibilidad establecidos por la Ley 51/2003, de 2 de diciembre, de Igualdad de Oportunidades, No Discriminación y Accesibilidad Universal de las Personas Con Discapacidad. Asimismo, presidirá la presente Ley el principio de igualdad, entendiéndose por tal que cualquier acción pública en materia de transportes tendrá en cuenta la problemática específica de las personas que tengan alguna limitación temporal o permanente en su capacidad de comunicación con el entorno, deambulatoria o de desplazamiento, adoptando, en consecuencia, aquellas soluciones que, de acuerdo con los avances técnicos disponibles, permitan a estas personas acceder a niveles de movilidad y seguridad en el transporte idénticos al del resto de los ciudadanos.

En el marco de la indicada Ley 51/2003 ha sido dictado el Real Decreto 1544/2007, de 23 de noviembre, por el que se regulan las condiciones básicas de accesibilidad y no discriminación para el acceso y utilización de los modos de transporte para personas con discapacidad. La presente Ley no puede sino seguir el camino establecido por dichos textos legales, que han establecido el marco normativo de referencia para ir avanzando progresivamente en la adopción de las medidas necesarias para garantizar la accesibilidad universal en el transporte, objetivo fundamental de dicho texto legal.

Asimismo, hay que tener en cuenta el Real Decreto 505/2007, de 20 de abril, por el que se aprobaron las condiciones básicas de accesibilidad y no discriminación de las personas con discapacidad para el acceso y utilización de los espacios públicos urbanizados y edificaciones, que esta-

condicions bàsiques d'accessibilitat i no discriminació per a l'accés i la utilització dels espais públics urbanitzats i les edificacions.

La societat valenciana, en el seu conjunt, i els diferents governs autonòmics i locals han pres consciència dels problemes que els desplaçaments i els accessos al sistema de transports ocasionen als ciutadans i s'han adoptat, des de fa alguns anys, accions que han permès que moltes de les ciutats de la Comunitat Valenciana disposaran, d'ací a pocs anys, d'un sistema de transport públic que figurarà entre els de major grau d'accessibilitat de tot Europa. Així, la Llei Orgànica 1/2006, de 10 d'abril, de Reforma de la Llei Orgànica 5/1982, d'1 de juliol, d'Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana, assumix competències en matèria de servicis socials, ferrocarrils, transports terrestres, marítics i fluvials i per cable, ports i aeroports, sense perjuí del que disposen els números 20 i 21 de l'apartat 1 de l'article 149 de la Constitució Espanyola.

La Generalitat, prenent consciència de la necessitat de procedir al desplegament legislatiu de les mencionades competències, ha aprovat, entre d'altres, el Decret 193/1988, de 12 de desembre, del Consell, a través del qual s'ha pretés superar les dificultats ocasionades per l'existència de barreres arquitectòniques, la Llei 5/1997, de 25 de juny, per la qual es regula el Sistema de Servicis Socials a la Comunitat Valenciana, que estableix ja diverses mesures de protecció destinades a les persones amb mobilitat reduïda, i, finalment, a través de la Llei 1/1998, de 5 de maig, de la Generalitat, d'Accessibilitat i Supressió de Barreres Arquitectòniques, Urbanístiques i de la Comunicació, es va fomentar la supressió de barreres de qualsevol tipus, desenvolupada en matèria d'accessibilitat en l'edificació de pública concurrència i accessibilitat en el medi urbà per mitjà del Decret 39/2004, de 5 de març, del Consell, l'Orde de 25 de maig de 2004, de la Conselleria d'Infraestructures i Transport, i l'Orde de 9 de juny de 2004, de la Conselleria de Territori i Habitatge.

No obstant això, i a pesar dels esforços legislatius que s'han dut a terme en estos últims anys, la regulació en matèria d'accessibilitat al sistema de transport és insuficient, i és necessària una nova regulació que garantisca el lliure accés als mitjans de transport i la plena possibilitat de mobilitat i comunicació accessible en l'ús d'estos servicis per a tots els ciutadans de la Comunitat Valenciana.

El compliment d'estos objectius exigeix una acció concertada de les administracions públiques, per la qual cosa s'exigix que l'aplicació dels principis de col·laboració i cooperació establits en els articles 3 i 4 de la Llei de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú, siga un requisit no sols desitjable sinó indispensable. Així, l'aplicació d'estos principis a esta matèria suposa una garantia per a tots els ciutadans, que poden tindre la certesa que totes les administracions públiques actuen amb criteris homogenis. Així mateix, s'inclou una atenció especial a les barreres de comunicació en atenció a les necessitats específiques d'accés al transport de les persones sordes i amb dèficit auditiu, seguint els principis de transversalitat i atenció especial a este col·lectiu que arreplega la Llei 51/2003, de 2 de desembre, d'Igualtat d'Oportunitats, no Discriminació i Accessibilitat Universal de les Persones amb Discapacitat.

Així, esta llei va més enllà de la regulació fins ara existent. Estructurada en cinc capítols, no sols se centra en els

blece unas condiciones básicas de accesibilidad y no discriminación para el acceso y utilización de los espacios públicos urbanizados y las edificaciones.

La sociedad valenciana, en su conjunto, y los diferentes Gobiernos autonómicos y locales han tomado conciencia de los problemas que los desplazamientos y los accesos al sistema de transportes ocasionan a los ciudadanos y se han venido adoptando, desde hace algunos años, acciones que han permitido que muchas de las ciudades de la Comunitat Valenciana vayan a disponer en pocos años de un sistema de transporte público que figura entre los de mayor grado de accesibilidad de toda Europa. Así, la Ley Orgánica 1/2006, de 10 de abril, de Reforma de la Ley Orgánica 5/1982, de 1 de julio, de Estatuto de Autonomía de la Comunidad Valenciana, asume competencias en materia de servicios sociales, ferrocarriles, transportes terrestres, marítimos y fluviales y por cable, puertos y aeropuertos, sin perjuicio de lo que disponen los números 20 y 21 del apartado 1 del artículo 149 de la Constitución Española.

La Generalitat, tomando conciencia de la necesidad de proceder al desarrollo legislativo de dichas competencias, ha aprobado, entre otros, el Decreto 193/1988, de 12 de diciembre, del Consell, a través del cual se pretendió superar las dificultades ocasionadas por la existencia de barreras arquitectónicas, la Ley 5/1997, de 25 de junio, de la Generalitat, por la que se regula el Sistema de Servicios Sociales en la Comunitat Valenciana, estableciendo ya diversas medidas de protección destinadas a las personas con movilidad reducida, y finalmente, a través de la Ley 1/1998, de 5 de mayo, de la Generalitat, de Accesibilidad y Supresión de Barreras Arquitectónicas, Urbanísticas y de la Comunicación, se fomentó la supresión de barreras de todo tipo, desarrollada en materia de accesibilidad en la edificación de pública concurrència y accesibilidad en el medio urbano mediante el Decreto 39/2004, de 5 de marzo, del Consell, la Orden de 25 de mayo de 2004, de la Conselleria de Infraestructuras y Transporte, y la Orden de 9 de junio de 2004, de la Conselleria de Territorio y Vivienda.

No obstante, y a pesar de los esfuerzos legislativos que se han llevado a cabo en estos últimos años, la regulación en materia de accesibilidad al sistema de transporte resulta insuficiente, siendo necesaria una nueva regulación que garantice el libre acceso a los medios de transporte y la plena posibilidad de movilidad y comunicación accesible en el uso de estos servicios para todos los ciudadanos de la Comunitat Valenciana.

El cumplimiento de estos objetivos exige una acción concertada de las administraciones públicas, por lo que se exige que la aplicación de los principios de colaboración y cooperación previstos en los artículos 3 y 4 de la Ley de Régimen Jurídico de las Administraciones Públicas y del Procedimiento Administrativo Común, resulte un requisito no solamente deseable sino indispensable. Así, la aplicación de tales principios a esta materia supone una garantía para todos los ciudadanos, que pueden tener la certeza de que todas las administraciones públicas actúan con criterios homogéneos. Asimismo, se incluye una atención especial a las barreras de comunicación en atención a las necesidades específicas de acceso al transporte de las personas sordas y con dèficit auditivo, siguiendo los principios de transversalidad y atención especial a este colectivo que recoge la Ley 51/2003, de 2 de diciembre, de Igualdad de Oportunitats, no Discriminación y Accessibilitat Universal de las Personas con Discapacidad.

Así, esta ley va más allá de la regulación hasta ahora existente. Estructurada en cinco capítulos, no solamente se centra

col·lectius de persones amb mobilitat reduïda, sinó que amplia l'àmbit d'aplicació a altres grups de persones, com la tercera edat, i s'insistix en la necessitat que estos tinguen noves i millors opcions per a poder desplaçar-se com un element essencial de la seua qualitat de vida.

El tractament de la mobilitat suposa un avanç substancial respecte a altres legislacions preexistents, s'inclou la regulació del desplaçament de vianants, regulat extensament en el capítol II de la present llei, i s'adopten mesures d'adaptació dels itineraris pels quals han de transitar els vianants a fi d'aconseguir que estos siguen plenament accessibles.

Cal destacar també, i com a novetat introduïda per esta llei, la prohibició estricta de parar o estacionar en els punts en què els itineraris destinats als vianants s'intersequen amb el trànsit de vehicles, i dotar, així, les administracions públiques de nous instruments que els permeten impedir situacions *de facto* que ben sovint inhabiliten en la pràctica les accions inversores de l'administració destinades a convertir les nostres ciutats en espais sense barreres accessibles per a tots.

També se centra l'esmentat capítol II a aconseguir la plena accessibilitat de tots els ciutadans al transport públic, potenciar la seua utilització davant del transport privat, i introduir el concepte de «línia adaptada», que integra no sols prescripcions sobre els vehicles sinó també sobre les parades, ja que són en estos punts, en molts casos, on en la pràctica es focalitzen els problemes d'accessibilitat.

Cal ressaltar que l'aposta d'esta llei per aconseguir un sistema de transport accessible per a tots es tradueix no sols en la regulació de les accions futures i dels nous elements, sinó que es dota l'administració, en el capítol III, dels mecanismes necessaris per a adaptar a esta normativa tots els elements ja existents, i establir, per a aconseguir la mencionada adaptació, terminis clars i concrets.

Es crea també per la present llei, concretament en el capítol IV, el denominat Consell de Participació del Transport Adaptat de la Comunitat Valenciana, com a òrgan que té per missió principal vetllar perquè els principis que inspiren esta llei es materialitzen de manera efectiva i el transport siga accessible per a tots els ciutadans de la Comunitat Valenciana.

Així mateix, s'introdueix el capítol V, destinat a garantir a tots els ciutadans, en garantia del principi de seguretat jurídica, que la nova regulació sobre accessibilitat en el transport siga una realitat per a tots els usuaris i es regula, en l'esmentat capítol, el procediment sancionador, que farà possible la plena efectivitat de les prescripcions contingudes en esta llei, per mitjà de la tipificació de les corresponents infraccions i sancions, i s'introdueixen mesures que cal adoptar per les diferents administracions en defensa de la legalitat de totes les actuacions en matèria d'accessibilitat universal.

CAPÍTOL I DISPOSICIONS GENERALS

Article 1

Objecte de la llei

1. És objecte de la present llei garantir les condicions necessàries perquè el sistema de transports de la Comunitat

en los colectivos de personas con movilidad reducida, sino que amplía su ámbito de aplicación a otros grupos de personas, como la tercera edad, y se insiste en la necesidad de que éstos tengan nuevas y mejores opciones para poder desplazarse como un elemento esencial de su calidad de vida.

El tratamiento de la movilidad supone un avance sustancial respecto a otras legislaciones preexistentes, incluyendo la regulación del desplazamiento peatonal, regulado extensamente en el capítulo II de la presente ley, adoptándose medidas referentes a adaptar los itinerarios por los que han de transitar los peatones con el fin de lograr que éstos sean plenamente accesibles.

Cabe destacar también, y como novedad introducida por esta ley, la prohibición estricta de parar o estacionar en los puntos en los que los itinerarios destinados a los peatones se intersecan con el tráfico de vehículos, dotando así a las administraciones públicas de nuevos instrumentos que les permiten impedir situaciones *de facto* que con frecuencia inhabilitan en la práctica las acciones inversoras de la administración destinadas a convertir nuestras ciudades en espacios sin barreras accesibles para todos.

También se centra el citado capítulo II en lograr la plena accesibilidad de todos los ciudadanos al transporte público, potenciando su utilización frente al transporte privado, e introduciendo el concepto de «línea adaptada», que integra no solamente prescripciones sobre los vehículos sino también sobre las paradas, ya que son en estos puntos, en muchos casos, en donde en la práctica se focalizan los problemas de accesibilidad.

Cabe resaltar que la apuesta de esta ley por conseguir un sistema de transporte accesible para todos se traduce no solamente en la regulación de las acciones futuras y de los nuevos elementos, sino que se dota a la administración, en el capítulo III, de los mecanismos necesarios para adaptar a esta normativa todos los elementos ya existentes, estableciendo para lograr dicha adaptación plazos claros y concretos.

Se crea también por la presente ley, concretamente en el capítulo IV, el denominado Consejo de Participación del Transporte Adaptado de la Comunitat Valenciana, como órgano que tiene por principal misión velar por que los principios que inspiran esta ley se materialicen de manera efectiva y el transporte sea accesible para todos los ciudadanos de la Comunitat Valenciana.

Asimismo, se introduce el capítulo V, destinado a garantizar a todos los ciudadanos, en garantía del principio de seguridad jurídica, que la nueva regulación sobre accesibilidad en el transporte sea una realidad para todos los usuarios y se regula, en dicho capítulo, el procedimiento sancionador, que va a hacer posible la plena efectividad de las prescripciones contenidas en esta ley, mediante la tipificación de las correspondientes infracciones y sanciones, y se introducen medidas a adoptar por las diferentes administraciones en defensa de la legalidad de todas las actuaciones en materia de accesibilidad universal.

CAPÍTULO I DISPOSICIONES GENERALES

Artículo 1

Objeto de la ley

1. Es objeto de la presente ley garantizar las condiciones necesarias para que el sistema de transportes de la Comu-

Valenciana siga accessible a tots els ciutadans, de conformitat amb els principis arrellegats en l'Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana, i amb independència que tinguen o no limitacions personals en la seua capacitat per a desplaçar-se i accedir a la informació de forma autònoma, per mitjà de:

a) La regulació de les condicions dels nous elements d'este sistema de cara al fet que siguen accessibles per a tots els ciutadans.

b) L'establiment de les condicions i els terminis en què els elements actualment existents siguen adaptats a les disposicions de la present llei, així com el de les fórmules que garantisquen el compliment d'este objectiu.

2. Als efectes d'esta llei, s'entendrà que el sistema de transports de la Comunitat Valenciana està integrat per la totalitat dels elements i dels servicis que atenen les necessitats de mobilitat dels ciutadans, permeten el seu desplaçament dins de l'àmbit territorial d'esta, ja siga per mitjà de modes de transport mecanitzats o no mecanitzats, públics o privats, i això de conformitat amb les competències que en la matèria corresponen a la Generalitat, d'acord amb el que disposa l'Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana.

Article 2

Àmbit d'aplicació

Estan sotmeses a la present llei totes les actuacions relacionades amb el transport de la Comunitat Valenciana que es realitzen en el seu àmbit territorial per qualsevol persona, física o jurídica, pública o privada i que tinguen com a objecte:

1. La planificació, la projecció, la construcció, la reforma o l'adequació de les infraestructures i els vials de qualsevol tipus destinats al transport privat o públic en mitjans mecanitzats o no mecanitzats.

2. L'adquisició d'unitats de transport per a la prestació de servicis de transport públic urbà o interurbà de viatgers.

3. L'elaboració, l'aprovació i la modificació dels instruments que regulen les condicions de prestació de servicis regulars de viatgers d'ús general interurbans o urbans prestats en règim de concessió o d'autorització administrativa, o per mitjà de qualsevol altra fórmula prevista en la normativa vigent.

4. La prestació dels servicis de transport per part d'operadors públics o privats, siguen en règim de concessió o d'autorització administrativa.

5. La informació sobre els servicis de transport, proporcionada pel mateix operador o per l'administració concedent o encarregada de la coordinació dels servicis.

6. L'ús per part dels ciutadans del sistema de transports, que inclou tant els elements de transport col·lectiu com el de carreteres, carrers, voreres i altres vies que permeten el desplaçament a peu o en vehicle privat.

7. Les restants actuacions relacionades amb l'objecte de la present llei que siguen competència de la Generalitat.

Article 3

Principi de coordinació entre les administracions públiques

Les administracions públiques competents en l'àmbit del transport públic en el territori de la Comunitat Valen-

nitat Valenciana sea accesible a todos los ciudadanos, de conformidad con los principios recogidos en el Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana, y con independencia de que tengan o no limitaciones personales en su capacidad para desplazarse y acceder a la información de forma autònoma, mediante:

a) La regulació de las condiciones de los nuevos elementos de dicho sistema de cara a que sean accesibles para todos los ciudadanos.

b) El establecimiento de las condiciones y los plazos en los que los elementos actualmente existentes sean adaptados a las disposiciones de la presente ley, así como el de las fórmulas que garanticen el cumplimiento de tal objetivo.

2. A los efectos de esta ley, se entenderá que el sistema de transportes de la Comunitat Valenciana está integrado por la totalidad de los elementos y servicios que atienden a las necesidades de movilidad de los ciudadanos, permitiendo su desplazamiento dentro del ámbito territorial de la misma, ya sea mediante modos de transporte mecanizados o no mecanizados, públicos o privados, y ello conforme a las competencias que en la materia corresponden a la Generalitat, de acuerdo con lo dispuesto en el Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana.

Artículo 2

Ámbito de aplicación

Están sometidas a la presente ley todas las actuaciones relacionadas con el transporte de la Comunitat Valenciana que se realicen en su ámbito territorial por cualquier persona, física o jurídica, pública o privada y que tengan por objeto:

1. La planificació, proyección, construcción, reforma o adecuación de las infraestructuras y viales de todo tipo destinados al transporte privado o público en medios mecanizados o no mecanizados.

2. La adquisición de unidades de transporte para la prestación de servicis de transporte público urbano o interurbano de viajeros.

3. La elaboración, aprobación y modificación de los instrumentos que regulen las condiciones de prestación de servicis regulares de viajeros de uso general interurbanos o urbanos prestados en régimen de concesión o autorización administrativa, o mediante cualquier otra fórmula prevista en la normativa vigente.

4. La prestación de los servicis de transporte por parte de operadores públicos o privados, sean en régimen de concesión o autorización administrativa.

5. La información sobre los servicis de transporte, proporcionada por el propio operador o por la administración concedente o encargada de la coordinación de los servicis.

6. El uso por los ciudadanos del sistema de transportes, incluyendo tanto los elementos de transporte colectivo como el de carreteras, calles, aceras y otras vías que permitan el desplazamiento a pie o en vehículo privado.

7. Las restantes actuaciones relacionadas con el objeto de la presente ley que sean competencia de la Generalitat.

Artículo 3

Principio de coordinación entre las Administraciones Públicas

Las administraciones públicas competentes en el ámbito del transporte público en el territorio de la Comunitat Va-

ciana podran realitzar convenis de col·laboració, elaborar plans i programes conjunts o qualsevol altre instrument de col·laboració, per a aconseguir el compliment efectiu de la present llei i incentivar la participació d'altres administracions públiques.

Article 4

Definicions

En la present llei es declaren aplicables les definicions arrellegades en l'article 3 de la Llei 1/1998, de 5 de maig, de la Generalitat, d'Accessibilitat i Supressió de Barreres Arquitectòniques, Urbanístiques i de la Comunicació.

Article 5

Accessibilitat universal del sistema de transport

L'actuació de les administracions públiques en matèria de transports garantirà l'accessibilitat al sistema de transports de totes les persones, i es tindran en compte les necessitats de mobilitat de la totalitat dels ciutadans i, en particular i especialment amb caràcter preferent, dels col·lectius de persones següents:

1. Amb caràcter general, les persones que tinguen alguna limitació permanent o temporal, siga de caràcter físic o sensorial per a desplaçar-se i comunicar-se de manera autònoma.
2. Les persones majors, tenint en compte les seues característiques.
3. Les persones que hagen de desplaçar-se temporalment o permanentment en cadira de rodes o amb un altre tipus d'ajudes, en el sentit establert en l'apartat 1 de l'article 3 de la Llei 1/1998, de 5 de maig, de la Generalitat, d'Accessibilitat i Supressió de Barreres Arquitectòniques, Urbanístiques i de la Comunicació.
4. El sistema de transports atindrà les necessitats de les dones que es troben en estat de gestació i el trasllat de xiquets que, per la seua curta edat, es traslladen de manera no autònoma.
5. Sense perjudi dels col·lectius citats, caldrà ajustar-se a altres grups de ciutadans amb necessitats de desplaçament anàlogues a les anteriors.

CAPÍTOL II

REGULACIÓ DE LES CONDICIONS DEL SISTEMA DE TRANSPORT PER A GARANTIR L'ACCESSIBILITAT UNIVERSAL

SECCIÓ PRIMERA PRINCIPIS GENERALS

Article 6

Principis generals

1. Les infraestructures i els vials de qualsevol tipus, les unitats de transport i les concessions i les autoritzacions vigents a l'entrada en vigor d'esta llei compliran les prescripcions del seu contingut amb les condicions indicades en esta.
2. Les administracions competents establiran les previsions pressupostàries necessàries per a aconseguir els objectius assenyalats, en el període més breu possible, i, en tot cas, dins dels terminis previstos en la present llei.

lenciana podrán celebrar convenios de colaboración, elaborar planes y programas conjuntos o cualquier otro instrumento de colaboración, para lograr el efectivo cumplimiento de la presente ley e incentivar la participación de otras administraciones públicas.

Artículo 4

Definiciones

En la presente ley se declaran aplicables las definiciones recogidas en el artículo 3 de la Ley 1/1998, de 5 de mayo, de la Generalitat, de Accesibilidad y Supresión de Barreras Arquitectónicas, Urbanísticas y de la Comunicación.

Artículo 5

Accesibilidad universal del sistema de transporte

La actuación de las administraciones públicas en materia de transportes garantizará la accesibilidad al sistema de transportes de todas las personas, teniendo en cuenta las necesidades de movilidad de la totalidad de los ciudadanos y, en particular y especialmente con carácter preferente, de los siguientes colectivos de personas:

1. Con carácter general, las personas que tengan alguna limitación permanente o temporal, sea de carácter físico o sensorial para desplazarse y comunicarse de manera autónoma.
2. Las personas mayores, teniendo en cuenta sus características.
3. Las personas que deban desplazarse temporal o permanentemente en silla de ruedas o con otro tipo de ayudas, en el sentido establecido en el apartado 1 del artículo 3 de la Ley 1/1998, de 5 de mayo, de la Generalitat, de Accesibilidad y Supresión de Barreras Arquitectónicas, Urbanísticas y de la Comunicación.
4. El sistema de transportes atenderá las necesidades de las mujeres que se encuentren en estado de gestación y el traslado de niños que por su corta edad se trasladen de manera no autónoma.
5. Sin perjuicio de los colectivos citados, se atenderá a otros grupos de ciudadanos con necesidades de desplazamiento análogas a las anteriores.

CAPÍTULO II

REGULACIÓN DE LAS CONDICIONES DEL SISTEMA DE TRANSPORTE PARA GARANTIZAR LA ACCESIBILIDAD UNIVERSAL

SECCIÓN PRIMERA PRINCIPIOS GENERALES

Artículo 6

Principios generales

1. Las infraestructuras y viales de todo tipo, las unidades de transporte y las concesiones y autorizaciones vigentes a la entrada en vigor de esta ley cumplirán las prescripciones de su contenido con las condiciones indicadas en esta.
2. Las administraciones competentes establecerán las previsions presupuestarias necesarias para alcanzar los objetivos señalados, en el periodo más breve posible, y, en todo caso, dentro de los plazos previstos en la presente ley.

3. Hauran de respectar-se els principis establits per la present llei en la selecció d'alternatives que comporten tractaments i prioritats diferents de la mobilitat mecanitzada o no mecanitzada, així com el transport públic o privat, i es tindrà en compte, en tot cas, el divers grau d'accessibilitat de cada una d'estes alternatives.

4. En el cas de desplaçaments urbans i de curt recorregut es potenciaran, en primer lloc, les mesures que afavorisquen la utilització de recorreguts de vianants, donat el seu caràcter universal i accessible a tots els ciutadans, i es donarà preferència a continuació als mitjans de transport públics.

5. En els desplaçaments de mitjà i llarg recorregut es potenciaran les mesures que afavorisquen la utilització del transport públic davant del privat, donat que este sistema de transport és accessible a un percentatge minoritari de ciutadans.

6. Als efectes anteriorment assenyalats, els plans de transport, els estudis informatius i la resta de documents que reglamentàriament es determinen, i que tinguen com a objecte informar sobre l'ordenació, l'execució o la creació d'elements de transport, inclouran un annex específic en el qual es justificarà el compliment dels objectius establits en esta llei.

SECCIÓ SEGONA DELS ITINERARIS DE VIANANTS

Article 7

Dels itineraris de vianants

Els principis de la present llei i les obligacions dimanants d'esta s'estenen tant a la fase de construcció com a la de gestió i ús dels vials públics destinats al trànsit de vianants, i s'hauran de complir en totes estes fases els requisits següents:

1. La redacció i l'execució dels projectes de qualsevol tipus que implanten o modifiquen vials públics destinats al trànsit de vianants se subjectarà al que establix la present llei i en aquelles altres normes que reglamentàriament el desplegament, i no podran, en cas contrari, ser objecte del tràmit d'aprovació requerit per la legislació sectorial aplicable.

L'administració competent haurà de comprovar la seua adequació, de conformitat amb allò que s'ha indicat en l'apartat anterior, prèviament a l'atorgament de l'aprovació requerida per la legislació aplicable.

2. Les labors de manteniment o la conservació que es realitzen en estos vials no podran disminuir les condicions d'accessibilitat preexistents.

3. Queda prohibida la implantació, per part de les administracions titulars de les vies o dels particulars, de qualsevol element de mobiliari urbà o, en general, de qualsevol obstacle fix o mòbil que altere negativament les condicions de servicis viaris de vianants abans assenyalades.

4. Les normes del present article no s'aplicaran en aquells supòsits excepcionals que reglamentàriament es determinen, com aquelles zones en què per les seues condicions tècniques no fóra possible la seua aplicació.

Article 8

Requisits dels vials destinats als itineraris de vianants

1. Les voreres, les andanes, els vials o qualsevol altre element lineal o puntual que tinga el caràcter d'itinerari de via-

3. Deberán respetarse los principios establecidos por la presente ley en la selección de alternativas que comporten tratamientos y prioridades distintos a la movilidad mecanizada o no mecanizada, así como al transporte público o privado, teniendo en cuenta, en todo caso, el diverso grado de accesibilidad de cada una de estas alternativas.

4. En el caso de desplazamientos urbanos y de corto recorrido se potenciarán, en primer lugar, las medidas que favorezcan la utilización de recorridos peatonales, dado su carácter universal y accesible a todos los ciudadanos, dando preferencia a continuación a los medios de transporte públicos.

5. En los desplazamientos de medio y largo recorrido se potenciarán las medidas que favorezcan la utilización del transporte público frente al privado, dado que este sistema de transporte es accesible a un porcentaje minoritario de ciudadanos.

6. A los efectos anteriormente señalados, los planes de transporte, estudios informativos y los restantes documentos que reglamentariamente se determinen, y que tengan por objeto informar sobre la ordenación, ejecución o creación de elementos de transporte, incluirán un anexo específico en el que se justificará el cumplimiento de los objetivos establecidos en esta ley.

SECCIÓN SEGUNDA DE LOS ITINERARIOS PEATONALES

Artículo 7

De los itinerarios peatonales

Los principios de la presente ley y las obligaciones dimanantes de ella se extienden tanto a la fase de construcción como a la de gestión y uso de los viales públicos destinados al tráfico peatonal, debiendo cumplirse en todas estas fases los siguientes requisitos:

1. La redacción y ejecución de los proyectos de todo tipo que implanten o modifiquen viales públicos destinados al tráfico peatonal se sujetará a lo previsto en la presente ley y en aquellas otras normas que reglamentariamente la desarrollen, no pudiendo, en caso contrario, ser objeto del trámite de aprobación requerido por la legislación sectorial aplicable.

La administración competente deberá comprobar su adecuación, conforme a lo indicado en el apartado anterior, previamente al otorgamiento de la aprobación requerida por la legislación aplicable.

2. Las labores de mantenimiento o conservación que se realicen en dichos viales no podrán disminuir las condiciones de accesibilidad preexistentes.

3. Queda prohibida la implantación, por parte de las administraciones titulares de las vías o de los particulares, de cualquier elemento de mobiliario urbano o, en general, de cualquier obstáculo fijo o móvil que altere negativamente las condiciones de viabilidad peatonal antes señaladas.

4. Las normas del presente artículo no serán de aplicación en aquellos supuestos excepcionales que reglamentariamente se determinen, como aquellas zonas en que por sus condiciones técnicas no resultara posible su aplicación.

Artículo 8

Requisitos de los viales destinados a los itinerarios peatonales

1. Las aceras, andenes, viales o cualquier otro elemento lineal o puntual que tenga el carácter de itinerario peatonal por

nants per estar destinats a facilitar el desplaçament de les persones a peu o en cadires de rodes, seran habilitats i mantinguts de manera que permeten en els dos casos el desplaçament en idèntiques condicions de comoditat i qualitat.

2. Els elements assenyalats en l'apartat anterior seran dissenyats amb les dimensions mínimes i les característiques bàsiques que reglamentàriament es determinen, i es permetrà, en tot cas, l'existència d'una banda de suficient amplària exempta d'obstacles de qualsevol tipus, com ara elements d'edificació o urbanització, mobiliari urbà, o elements anàlegs.

Es garantirà l'adequada continuïtat en l'encreuament amb la resta de la xarxa viària per mitjà de rampes, tractament de paviments, senyalització i la resta d'elements de disseny que es consideren adequats per a garantir la mencionada continuïtat. En tot cas, estes característiques permetran el pas d'una cadira de rodes i de les restants ajudes tècniques de què puguin valdre's els usuaris.

3. Les baranes, les barreres o qualsevol altre tipus d'element de protecció utilitzats en les voreres, les andanes i els vials mencionats en este article hauran de complir, en tot cas, les condicions de seguretat que reglamentàriament es determinen, de manera que no puguin ocasionar cap tipus de perjudici als usuaris de la via pública, i es tindran en compte especialment les condicions específiques de les persones de poca edat i de les persones amb limitacions visuals.

4. Quan l'ordenació de la superfície dels vials públics destinats al trànsit de vianants no implique la segregació dels fluxos rodats i de vianants, s'adoptaran totes les mesures necessàries perquè estos siguen permanentment transitables per a tots els seus usuaris en condicions segures, còmodes i de plena accessibilitat. Això exigirà necessàriament la corresponent senyalització o la disposició idònia dels elements físics per a assegurar l'esmentada continuïtat en el trànsit i desplaçament.

5. Quan les condicions d'accessibilitat universal dels recorreguts de vianants estiguen afectades per l'execució d'obres, hauran de mantindre igualment les condicions d'accessibilitat exigides en esta llei, almenys en la franja mínima que reglamentàriament es determine.

En el cas que això no fóra materialment possible, es garantirà l'existència de recorreguts alternatius adaptats al contingut d'esta llei.

Article 9

Línia roja

1. Els vehicles no podran obstruir els punts d'encreuament entre els itineraris de vianants i les calçades viàries destinades al trànsit rodat, quan això impedisca l'encreuament de l'esmentada calçada o l'accés als espais de vianants a les persones amb mobilitat reduïda, i està expressament prohibit l'estacionament i la parada en estos punts.

2. A estos efectes, l'administració titular de la via haurà de senyalitzar estos punts amb una marca viària consistent en una banda o línia roja paral·lela i immediata al límit en què l'itinerari de vianants interfereix amb el rodat.

3. La inobservança de la norma esmentada donarà lloc a l'aplicació del procediment sancionador previst en esta llei, amb independència del que siga de l'aplicació de la normativa general en matèria de seguretat viària.

estar destinados a facilitar el desplazamiento de las personas a pie o en sillas de ruedas, serán habilitados y mantenidos de manera que permitan en ambos casos el desplazamiento en idénticas condiciones de comodidad y calidad.

2. Los elementos señalados en el apartado anterior serán diseñados con las dimensiones mínimas y características básicas que reglamentariamente se determinen, permitiendo, en todo caso, la existencia de una banda de suficiente anchura exenta de obstáculos de cualquier tipo, tales como elementos de edificación o urbanización, mobiliario urbano, o elementos análogos.

Se garantizará la adecuada continuidad en el cruce con el resto de la red viaria mediante rampas, tratamiento de pavimentos, señalización y demás elementos de diseño que se consideren adecuados para garantizar dicha continuidad. En todo caso, tales características permitirán el paso de una silla de ruedas y de las restantes ayudas técnicas de que puedan valerse los usuarios.

3. Las barandillas, barreras o cualquier otro tipo de elemento de protección utilizados en las aceras, andenes y viales mencionados en este artículo deberán cumplir, en todo caso, las condiciones de seguridad que reglamentariamente se determinen, de modo que no puedan ocasionar ningún tipo de perjuicio a los usuarios de la vía pública, teniendo en cuenta especialmente las condiciones específicas de las personas de corta edad y de las personas con limitaciones visuales.

4. Cuando la ordenación de la superficie de los viales públicos destinados al tráfico peatonal no implique la segregación de los flujos rodados y peatonales, se adoptarán todas las medidas necesarias para que los mismos sean permanentemente transitables para todos sus usuarios en condiciones seguras, cómodas y de plena accesibilidad. Ello exigirá necesariamente la correspondiente señalización o disposición idónea de los elementos físicos para asegurar la citada continuidad en el tránsito y desplazamiento.

5. Cuando las condiciones de accesibilidad universal de los recorridos peatonales se vean afectadas por la ejecución de obras, deberán mantener igualmente las condiciones de accesibilidad exigidas en esta ley, al menos en la franja mínima que reglamentariamente se determine.

En el caso de que ello no fuera materialmente posible, se garantizará la existencia de recorridos alternativos adaptados al contenido de esta ley.

Artículo 9

Línea roja

1. Los vehículos no podrán obstruir los puntos de cruce entre los itinerarios peatonales y las calzadas viarias destinadas al tráfico rodado, cuando ello impida el cruce de dicha calzada o el acceso a los espacios peatonales a las personas con movilidad reducida, quedando expresamente prohibido el estacionamiento y la parada en dichos puntos.

2. A tales efectos, la administración titular de la vía deberá señalizar dichos puntos con una marca vial consistente en una banda o línea roja paralela e inmediata al límite en el que el itinerario peatonal interfiera con el rodado.

3. La inobservancia de la norma citada dará lugar a la aplicación del procedimiento sancionador previsto en esta Ley, con independencia de lo que resultase de la aplicación de la normativa general en materia de seguridad vial.

SECCIÓ TERCERA
DEL TRANSPORT PÚBLIC DE VIATGERS

Article 10*Principis generals*

1. Les empreses prestatàries de servicis públics de transport de caràcter urbà o interurbà hauran d'atendre les necessitats de mobilitat de la totalitat dels ciutadans en tots els vehicles que s'integren en el servici objecte de l'autorització o concessió administrativa.

2. No podrà haver-hi cap discriminació tarifària en raó dels problemes de mobilitat dels usuaris. El desplaçament en cadira de rodes o elements anàlegs de suport o auxili a estos usuaris no implicarà, en cap cas, l'aplicació de tarifes distintes.

Article 11*Preferència en els seients i places reservades*

1. En els diferents mitjans de transport públic tindran preferència per a l'ocupació dels seients les persones que tinguen dificultats de mobilitat, pertanyents als col·lectius mencionats en l'article 5 de la present llei.

2. En cada una de les unitats de transport s'indicarà l'obligació dels usuaris d'atendre la preferència assenyalada en el punt anterior per mitjà del corresponent distintiu o ideograma.

3. Els seients reservats a persones amb mobilitat reduïda hauran d'estar situats en les zones més pròximes als accessos i que tinguen un major nivell de comoditat. El nombre d'estos seients es determinarà reglamentàriament, i és, com a mínim, del 10% del total del vehicle.

En els diferents mitjans de transport públic hi haurà, almenys, un espai reservat que permeta la ubicació d'un nombre de persones en cadires de rodes igual al 2% del nombre total de places, i s'arredondirà per excés a l'enter superior següent. En estos espais podran instal·lar-se seients abatibles o plegables, però quan es troben en posició plegada no han d'interferir els requisits de dimensions de l'espai destinat a les cadires de rodes.

4. En el desplegament de la present llei es podran establir unes característiques ergonòmiques mínimes per a un determinat percentatge de les places totals dels servicis de titularitat autonòmica, amb la finalitat de facilitar el seu ús per a les persones esmentades.

Article 12*Terminals, estacions, baixadors dels transports terrestres*

1. Les terminals, les estacions, els baixadors i les parades es projectaran, es construiran i es mantindran de forma que es possibiliti el seu ús de manera còmoda i segura per a tots els ciutadans i, en particular, per a aquells que tinguen limitacions en la capacitat per a desplaçar-se d'acord amb el que estableix esta llei i en la normativa que la desplegue.

En les esmentades superfícies hi haurà, almenys, un itinerari accessible i perfectament senyalitzat perquè les persones amb mobilitat reduïda i limitació sensorial puguin accedir des de l'exterior fins a cada un dels punts d'accés a les unitats de transport.

Les terminals, les estacions, els baixadors i les parades i els elements comuns lligats a la funcionalitat de la terminal

SECCIÓN TERCERA
DEL TRANSPORTE PÚBLICO DE VIAJEROS

Artículo 10*Principios generales*

1. Las empresas prestatarias de servicios públicos de transporte de carácter urbano o interurbano deberán atender las necesidades de movilidad de la totalidad de los ciudadanos en todos los vehículos que se integren en el servicio objeto de la autorización o concesión administrativa.

2. No podrá existir discriminación tarifaria alguna en razón de los problemas de movilidad de los usuarios. El desplazamiento en silla de ruedas o elementos análogos de apoyo o auxilio a tales usuarios no implicará, en ningún caso, la aplicación de tarifas distintas.

Artículo 11*Preferencia en los asientos y plazas reservadas*

1. En los diferentes medios de transporte público tendrán preferencia para la ocupación de los asientos las personas que tengan dificultades de movilidad, pertenecientes a los colectivos mencionados en el artículo 5 de la presente ley.

2. En cada una de las unidades de transporte se indicará la obligación de los usuarios de atender la preferencia señalada en el punto anterior mediante el correspondiente distintivo o ideograma.

3. Los asientos reservados a personas con movilidad reducida deberán estar situados en las zonas más cercanas a los accesos y que tengan un mayor nivel de comodidad. El número de estos asientos se determinará reglamentariamente, siendo, como mínimo, del 10% del total del vehículo.

En los diferentes medios de transporte público existirá, al menos, un espacio reservado que permita la ubicación de un número de personas en sillas de ruedas igual al 2% del número total de plazas, redondeando por exceso al entero superior siguiente. En estos espacios podrán instalarse asientos abatibles o plegables, pero cuando se encuentren en posición cerrada no deben interferir con los requisitos de dimensiones del espacio destinado a las sillas de ruedas.

4. En desarrollo de la presente ley podrán establecerse unas características ergonómicas mínimas para un determinado porcentaje de las plazas totales de los servicios de titularidad autonómica, con la finalidad de facilitar su uso para las personas citadas.

Artículo 12*Terminales, estaciones, apeaderos de los transportes terrestres*

1. Las terminales, estaciones, apeaderos y paradas se proyectarán, construirán y mantendrán de manera que se posibilite su uso de manera còmoda y segura para todos los ciudadanos y, en particular, para aquellos que tengan limitaciones en su capacidad para desplazarse de acuerdo con lo previsto en esta ley y en la normativa que la desarrolle.

En las citadas superficies existirá, al menos, un itinerario accesible y perfectamente senyalizado para que las personas con movilidad reducida y limitación sensorial puedan acceder desde el exterior hasta cada uno de los puntos de acceso a las unidades de transporte.

Las terminales, estaciones, apeaderos y paradas y elementos comunes ligados a la funcionalidad de la terminal

tindran els elements necessaris per a simultaniejar la informació auditiva i visual. Disposaran, així mateix, de punts específics per a l'atenció de persones sordes.

2. Els elements comuns lligats a la funcionalitat de la terminal, així com aquells altres espais o instal·lacions comercials, hotelers o d'un altre tipus que s'emplacen dins de les terminals, hauran de ser igualment accessibles per al conjunt de tots els seus usuaris potencials.

3. Les terminals, les estacions i les parades a què este article es referix disposaran d'un nombre de seients suficient, que es reservaran preferentment per a atendre les necessitats de les persones que per qualsevol altra circumstància física no hagueren d'efectuar l'espera dempeus. El nombre de places a l'efecte disponibles serà, almenys, el 5% del nombre d'usuaris previstos en estos llocs en l'hora de més concurrència.

4. Els projectes tècnics referits als elements indicats en el present article contindran un annex específic amb avaluació de les necessitats que s'han de satisfer per a dotar d'un adequat grau d'accessibilitat a les instal·lacions i es justificuen les solucions adoptades respecte d'això.

Article 13

Transport ferroviari i tramviari

1. Amb caràcter general, el nivell de la plataforma de les unitats tramviàries o ferroviàries on s'ubiquen les portes d'accés per als usuaris serà concordant amb les de les andanes d'accés.

Almenys el 50% de la superfície total de cada composició tramviària o ferroviària tindrà el nivell de plataforma assenyalat en l'apartat anterior. En tot cas, almenys el 30% dels seients s'ubicarà en tal nivell, sempre que els trens o els servicis tramviaris no requerisquen reserva prèvia.

2. Cada composició ferroviària o tramviària disposarà d'un espai mínim que permeti la ubicació d'un nombre de cadires de rodes igual al 2% del nombre total de seients. Este espai s'ubicarà en la part de la plataforma situada al nivell de les andanes. Tant les dimensions concretes com els sistemes d'ancoratges de seguretat i senyalització s'acomodaran al que reglamentàriament es determine.

3. Tots els sistemes de senyalització, informació i seguretat seran accessibles per a les persones amb discapacitat sensorial, i se simultanieja senyal acústic i visual.

Article 14

Transports de viatgers per carretera

1. Els servicis públics regulars permanents d'ús general de transport de viatgers, tant de caràcter urbà com interurbà, atendran les necessitats de mobilitat de la totalitat dels usuaris, i s'adopten les mesures tècniques i organitzatives necessàries per a possibilitar el desplaçament en condicions còmodes i segures d'aquelles persones que tinguen carències de mobilitat, i es possibilita l'accés a la informació i el ple ús dels servicis que es presten.

2. El projecte que determine les característiques de la prestació d'estos servicis contindrà necessàriament un apartat específic en què es detallen les necessitats inherents a les persones amb problemes de mobilitat i discapacitat sensorial i les mesures que s'han d'adoptar en conseqüència, d'acord amb el que estableix esta llei i en la normativa que la desplega.

contarán con los elementos necesarios para simultanear la información auditiva y visual. Contarán, asimismo, con puntos específicos para la atención de personas sordas.

2. Los elementos comunes ligados a la funcionalidad de la terminal, así como aquellos otros espacios o instalaciones comerciales, hoteleros o de otro tipo que se emplacen dentro de las terminales, deberán ser igualmente accesibles para el conjunto de todos sus usuarios potenciales.

3. Las terminales, estaciones y paradas a que este artículo se refiere dispondrán de un número de asientos suficiente, que se reservarán preferentemente para atender las necesidades de las personas que por cualquier otra circunstancia física no debieran efectuar la espera de pie. El número de plazas a tal efecto disponibles será, al menos, el 5% del número de usuarios previstos en dichos lugares en la hora de más concurrència.

4. Los proyectos técnicos referidos a los elementos indicados en el presente artículo contendrán un anexo específico evaluando las necesidades a satisfacer para dotar de un adecuado grado de accesibilidad a las instalaciones y justificando las soluciones adoptadas al respecto.

Artículo 13

Transporte ferroviario y tranviario

1. Con carácter general, el nivel de la plataforma de las unidades tranviarias o ferroviarias en donde se ubiquen las puertas de acceso para los usuarios será concordante con el de los andenes de acceso.

Al menos el 50% de la superficie total de cada composición tranviaria o ferroviaria tendrá el nivel de plataforma señalado en el apartado anterior. En todo caso, al menos el 30% de los asientos se ubicará en dicho nivel, siempre que los trenes o servicios tranviarios no requieran previa reserva.

2. Cada composición ferroviaria o tranviaria dispondrá de un espacio mínimo que permita la ubicación de un número de sillas de ruedas igual al 2% del número total de asientos. Dicho espacio se ubicará en la parte de la plataforma situada al nivel de los andenes. Tanto las dimensiones concretas como los sistemas de anclajes de seguridad y señalización se acomodarán a lo que reglamentariamente se determine.

3. Todos los sistemas de señalización, información y seguridad serán accesibles para las personas con discapacidad sensorial, simultaneando señal acústica y visual.

Artículo 14

Transportes de viajeros por carretera

1. Los servicios públicos regulares permanentes de uso general de transporte de viajeros, tanto de carácter urbano como interurbano, atenderán las necesidades de movilidad de la totalidad de los usuarios, adoptando las medidas técnicas y organizativas necesarias para possibilitar el desplazamiento en condiciones cómodas y seguras de aquellas personas que tengan carencias de movilidad, posibilitando el acceso a la información y el pleno uso de los servicios que se presten.

2. El proyecto que determine las características de la prestación de tales servicios contendrá necesariamente un apartado específico en el que se detallan las necesidades inherentes a las personas con problemas de movilidad y discapacidad sensorial y las medidas a adoptar en consecuencia, de acuerdo con lo previsto en esta ley y en la normativa que la desarrolle.

Este estudi serà igualment necessari en la tramitació de les modificacions de les concessions actualment vigents quan estes impliquen l'atenció de noves línies o trànsits, així com en la de les autoritzacions administratives prèvies a la prestació del servici quan no siga necessària l'aprovació d'este projecte.

3. Les disposicions relatives a l'atenció a les persones amb problemes de mobilitat i discapacitat sensorial que s'incorporen en els plecs de condicions o autoritzacions prèvies a la prestació dels servicis tindran el caràcter d'essencials per al concessionari o operador del servici.

El seu incompliment tindrà els mateixos efectes que la resta de condicions incloses en estos plecs i en els contractes de la concessió, i podran donar lloc, si és el cas, als efectes previstos en la legislació en matèria de transports, amb independència de l'aplicació de les sancions a què tinguera lloc d'acord amb el que establix la present llei.

4. Els servicis regulats en este article s'hauran de prestar necessàriament per mitjà d'autobusos, que disposaran de plataforma parcialment o totalment baixa i estaran dotats, a més, de les restants condicions tècniques necessàries per a facilitar l'accés de forma autònoma de les persones amb problemes de mobilitat, d'acord amb el que establix esta llei i en la normativa que la desplegue.

5. Este tipus de vehicles seran els que obligatòriament s'utilitzen en aquelles línies urbanes o periurbanes, i s'entenen com a tals aquelles que tinguen una longitud no major de 50 km i que tinguen parada en un nucli de més de 50.000 habitants.

6. Excepcionalment, les línies de més de 50 km o aquelles que no tinguen cap punt de parada en nuclis de més de 50.000 habitants podran ser eximides de l'aplicació del que establix el punt 4 del present article si les característiques de les vies que s'han d'utilitzar així ho aconsellen. En tot cas, s'assegurarà el desplaçament de les persones amb problemes de mobilitat per mitjà de l'adopció de les mesures tècniques i organitzatives adequades a cada cas concret.

Article 15

Parades dels transports de viatgers per carretera

1. Les parades dels servicis públics regulats en l'article anterior s'habilitaran de manera que la totalitat dels usuaris puguen accedir i descendir des dels vehicles de manera autònoma, còmoda i segura. Concretament, l'alçària de l'andana serà aquella que facilite l'accés directe a la plataforma del vehicle, i la seua longitud i restants característiques seran les necessàries per a facilitar la maniobra d'aproximació a la parada fins a aconseguir el màxim paral·lelisme i la mínima folgança possible entre l'un i l'altre. La informació de les parades serà plenament accessible.

2. Les parades assenyalades en l'apartat anterior tindran el caràcter d'un element funcional més de la via en què s'ubiquen, corresponent al titular de l'esmentada via, autonòmic o municipal, la seua execució i el manteniment d'acord amb el que establix esta llei.

En l'aprovació del projecte de servici públic de viatgers es donarà tràmit d'audiència al titular de la via abans de l'aprovació i, una vegada realitzat el tràmit, l'administració competent adoptarà les mesures que es consideren oportunes abans del començament dels servicis.

3. L'administració competent en matèria de transports podrà realitzar convenis amb els titulars de les vies per a la implantació, l'adequació o el manteniment de les parades.

Tal estudio será igualmente necesario en la tramitación de las modificaciones de las concesiones actualmente vigentes cuando éstas impliquen la atención de nuevas líneas o tráfico, así como en la de las autorizaciones administrativas previas a la prestación del servicio cuando no resulte necesaria la aprobación de dicho proyecto.

3. Las disposiciones relativas a la atención a las personas con problemas de movilidad y discapacidad sensorial que se incorporen en los pliegos de condiciones o autorizaciones previas a la prestación de los servicios tendrán el carácter de esenciales para el concesionario u operador del servicio.

Su incumplimiento tendrá los mismos efectos que el resto de condiciones incluidas en dichos pliegos y en los contratos concesionales, pudiendo dar lugar, en su caso, a los efectos previstos en la legislación en materia de transportes, con independencia de la aplicación de las sanciones a que hubiera lugar de acuerdo con lo previsto en la presente ley.

4. Los servicios regulados en este artículo deberán prestarse necesariamente mediante autobuses, que contarán con plataforma parcial o totalmente baja y estarán dotados además de las restantes condiciones técnicas necesarias para facilitar el acceso de forma autónoma de las personas con problemas de movilidad, de acuerdo con lo previsto en esta ley y en la normativa que la desarrolle.

5. Tal tipo de vehículos serán los que obligatoriamente se utilicen en aquellas líneas urbanas o periurbanas, entendiéndose como tales las que tengan una longitud no mayor de 50 km y tengan parada en un núcleo de más de 50.000 habitantes.

6. Excepcionalmente, las líneas de más de 50 km o aquellas que no tengan ningún punto de parada en núcleos de más de 50.000 habitantes podrán ser eximidas de la aplicación de lo dispuesto en el punto 4 del presente artículo si las características de las vías a utilizar así lo aconsejan. En todo caso, se asegurará el desplazamiento de las personas con problemas de movilidad mediante la adopción de las medidas técnicas y organizativas adecuadas a cada caso concreto.

Artículo 15

Paradas de los transportes de viajeros por carretera

1. Las paradas de los servicios públicos regulados en el artículo anterior se habilitarán de manera que la totalidad de los usuarios puedan acceder y descender desde los vehículos de manera autónoma, cómoda y segura. Concretamente, la altura del andén será aquella que facilite el acceso directo a la plataforma del vehículo, y su longitud y restantes características serán las necesarias para facilitar la maniobra de acostamiento a la parada hasta alcanzar el máximo paralelismo y la mínima holgura posible entre uno y otro. La información de las paradas será plenamente accesible.

2. Las paradas señaladas en el apartado anterior tendrán el carácter de un elemento funcional más de la vía en la que se ubiquen, correspondiendo al titular de dicha vía, autonómico o municipal, su ejecución y mantenimiento de acuerdo con lo establecido en esta ley.

En la aprobación del proyecto de servicio público de viajeros se dará trámite de audiencia al titular de la vía antes de tal aprobación y, una vez realizado dicho trámite, la administración competente adoptará las medidas que se consideren oportunas antes del comienzo de los servicios.

3. La administración competente en materia de transportes podrá establecer convenios con los titulares de las vías para la implantación, adecuación o mantenimiento de las paradas.

En tot cas, podrà executar subsidiàriament les actuacions necessàries per a la implantació o l'adequació en el cas que es pose en risc la seguretat de les persones en l'accés als autobusos o el descens dels autobusos, i en este cas, una vegada concloues les obres, seran cedides al titular de la via per al seu manteniment futur.

4. Els restants usuaris de les vies públiques no podran obstaculitzar l'aproximació, la baixada o la pujada de viatgers en les parades senyalitzades a l'efecte.

5. Queden prohibits tant els estacionaments com les parades o l'establiment de qualsevol tipus d'obstacles que impedisquen l'accés universal a les unitats de transport en estes parades degudament senyalitzades.

6. L'adaptació de les parades regulades en el present article respectara, en tot cas, els principis establits en l'article 12 de la present llei respecte de les terminals, les estacions i els baixadors.

Article 16

Línies adaptades

1. Tindran la consideració de línies adaptades aquelles que complisquen les condicions establides en els articles anteriors.

2. Totes les línies que s'implanten a partir de l'entrada en vigor d'esta llei hauran de ser línies adaptades. L'adaptació de les línies ja existents es realitzarà en els terminis i per mitjà dels procediments previstos en el capítol III de la present llei.

Article 17

Servicis de taxi

1. Els vehicles destinats a la prestació del servici del taxi tindran les condicions adequades perquè l'accés, el viatge i el descens de tots els usuaris es produïska en condicions de comoditat i seguretat, d'acord amb el que reglamentàriament es determine tant en el desplegament d'esta llei com de la normativa en matèria de transport per carretera.

2. Les àrees de prestació conjunta i les mancomunitats de servici de taxi disposaran, almenys, del 5% de vehicles adaptats per al trasllat de persones en cadires de rodes, i s'arredonirà a l'enter superior més pròxim la xifra resultant de l'aplicació del percentatge. En el cas de municipis no adscrits a les àrees o mancomunitats, el nombre de vehicles adaptats necessaris es determinarà per la conselleria competent en matèria de transport, amb un informe previ del Consell de Participació del Transport Adaptat de la Comunitat Valenciana.

3. Correspon a l'administració competent en la gestió del servici del taxi adoptar les mesures necessàries per a arribar al percentatge assenyalat en el punt anterior, i com també que els vehicles amb les característiques citades atenguen efectivament les demandes de servici de les persones amb mobilitat reduïda. Els titulars de les autoritzacions i les llicències sol·licitaran voluntàriament que el seu taxi siga adaptat, però si no es cobrix l'esmentat percentatge l'òrgan administratiu competent exigirà a les noves llicències que es concedisquen que el seu autotaxi siga accessible.

Correspon, així mateix, a l'administració competent en la gestió del servici de taxi adoptar les mesures necessàries per a garantir que els sistemes de comunicació siguen accessibles a les persones sordes.

En todo caso, podrá ejecutar subsidiariamente las actuaciones necesarias para tal implantación o adecuación en caso de que se ponga en riesgo la seguridad de las personas en el acceso o descenso de los autobuses, en cuyo caso, una vez concluidas tales obras, serán cedidas al titular de la vía para su mantenimiento futuro.

4. Los restantes usuarios de las vías públicas no podrán obstaculizar el acostamiento, bajada o subida de viajeros en las paradas señalizadas al efecto.

5. Quedan prohibidos tanto los estacionamientos como las paradas o el establecimiento de cualquier tipo de obstáculos que impidan el acceso universal a las unidades de transporte en tales paradas debidamente señalizadas.

6. La adaptación de las paradas reguladas en el presente artículo respetará, en todo caso, los principios establecidos en el artículo 12 de la presente ley respecto de las terminales, estaciones y apeaderos.

Artículo 16

Líneas adaptadas

1. Tendrán la consideración de líneas adaptadas aquellas que cumplan las condiciones establecidas en los artículos anteriores.

2. Todas las líneas que se implanten a partir de la entrada en vigor de esta ley deberán ser líneas adaptadas. La adaptación de las líneas ya existentes se realizará en los plazos y mediante los procedimientos previstos en el capítulo III de la presente ley.

Artículo 17

Servicios de taxi

1. Los vehículos destinados a la prestación del servicio del taxi tendrán las condiciones adecuadas para que el acceso, viaje y descenso de todos los usuarios se produzca en condiciones de comodidad y seguridad, de acuerdo con lo que reglamentariamente se determine tanto en desarrollo de esta ley como de la normativa en materia de transporte por carretera.

2. Las áreas de prestación conjunta y las mancomunidades de servicio de taxi dispondrán de, al menos, un 5% de vehículos adaptados para el traslado de personas en sillas de ruedas, redondeándose al entero superior más cercano la cifra resultante de la aplicación del porcentaje. En el caso de municipios no adscritos a las áreas o mancomunidades, el número de vehículos adaptados necesarios se determinará por la conselleria competente en materia de transporte, previo informe del Consejo de Participación del Transporte Adaptado de la Comunitat Valenciana.

3. Corresponde a la administración competente en la gestión del servicio del taxi adoptar las medidas necesarias para alcanzar el porcentaje señalado en el punto anterior, así como que los vehículos con las características citadas atiendan efectivamente las demandas de servicio de las personas con movilidad reducida. Los titulares de las autorizaciones y licencias solicitarán voluntariamente que su taxi sea adaptado, pero si no se cubre el citado porcentaje el órgano administrativo competente exigirá a las nuevas licencias que se concedan que su autotaxi sea accesible.

Corresponde, asimismo, a la administración competente en la gestión del servicio de taxi adoptar las medidas necesarias para garantizar que los sistemas de comunicación sean accesibles a las personas sordas.

4. De la mateixa manera, les parades de taxi existents en la via pública es projectaran i es mantindran de manera que s'assegure l'accés universal a les diferents unitats de transport.

En este tipus de parades els ajuntaments habilitaran la forma en què l'accés i el descens dels usuaris dels vehicles es produïska en condicions de seguretat i d'acord amb els principis fixats per esta llei.

SECCIÓ CUARTA

ALTRES MITJANS DE TRANSPORT TERRESTRES

Article 18

Transports regulars d'ús especial i discrecional

1. Les empreses prestatàries d'estos servicis, per mitjà de mitjans propis o de tercers, hauran d'atendre necessàriament les necessitats de desplaçament de qualsevol persona amb independència de la seua discapacitat.

2. La prestació dels servicis es realitzarà preferentment amb vehicles propis i, en el cas que això no fóra possible, per mitjà dels procediments de col·laboració o contractació amb els transportistes que procedisca. En tot cas, les empreses amb més de 20 vehicles hauran de tindre, almenys, el 2% de la seua flota apta per a persones amb problemes de mobilitat. Als efectes d'este càlcul, s'entendrà que el nombre d'unitats resultants d'aplicar el referit percentatge s'arredonix al nombre immediatament superior.

Els vehicles dedicats al transport escolar hauran de ser adaptats, d'acord amb el que reglamentàriament s'establisca.

3. El compliment del requisit assenyalat en l'apartat anterior serà verificat per l'administració de transports en ocasió del visat de les autoritzacions o, si és el cas, de l'atorgament de noves autoritzacions.

4. En els punts que siguen origen i destinació freqüents dels servicis regulars d'ús especial o discrecional de transport per carretera, com ara col·legis, llocs d'oci, d'interés turístic o semblant, s'habilitaran espais adequats perquè es puga produir l'accés i el descens en condicions de seguretat i comoditat.

5. Correspondrà als ajuntaments el compliment del que estableix l'apartat anterior, bé de manera directa, bé per mitjà de la imposició de l'esmentada obligació o càrrega als titulars de les activitats corresponents, en els termes previstos en la normativa urbanística i de règim local.

Article 19

Vehicles de lloguer

Les empreses autoritzades per a la prestació de servicis de transport per mitjà de vehicles de lloguer amb flotes que operen a la Comunitat Valenciana de més de 50 vehicles disposaran, almenys, del 2% de vehicles adaptats per a conductors amb mobilitat reduïda, i s'entén este percentatge aplicat en la manera que reglamentàriament es determine.

4. De la misma forma, las paradas de taxi existentes en la vía pública se proyectarán y mantendrán de modo que se asegure el acceso universal a las diferentes unidades de transporte.

En este tipo de paradas los ayuntamientos habilitarán la forma en que el acceso y descenso de los usuarios de los vehículos se produzca en condiciones de seguridad y conforme a los principios fijados por esta ley.

SECCIÓN CUARTA

OTROS MEDIOS DE TRANSPORTE TERRESTRES

Artículo 18

Transportes regulares de uso especial y discrecional

1. Las empresas prestatarias de tales servicios, mediante medios propios o de terceros, deberán atender necesariamente las necesidades de desplazamiento de cualquier persona con independencia de su discapacidad.

2. La prestación de los servicios se realizará preferentemente con vehículos propios y, en caso de que ello no fuera posible, mediante los procedimientos de colaboración o contratación con los transportistas que proceda. En todo caso, las empresas con más de 20 vehículos deberán contar con, al menos, un 2% de su flota apta para personas con problemas de movilidad. A los efectos de este cálculo, se entenderá que el número de unidades resultantes de aplicar el referido porcentaje se redondea al número inmediatamente superior.

Los vehículos dedicados al transporte escolar deberán ser adaptados, de acuerdo con lo que reglamentariamente se establezca.

3. El cumplimiento del requisito señalado en el apartado anterior será verificado por la administración de transportes con ocasión del visado de las autorizaciones o, en su caso, del otorgamiento de nuevas autorizaciones.

4. En los puntos que sean origen y destino frecuentes de los servicios regulares de uso especial o discrecional de transporte por carretera, tales como colegios, lugares de ocio, de interés turístico o similar, se habilitarán espacios adecuados para que pueda producirse el acceso y descenso en condiciones de seguridad y comodidad.

5. Corresponderá a los ayuntamientos el cumplimiento de lo previsto en el apartado anterior, bien de manera directa, bien mediante la imposición de dicha obligación o carga a los titulares de las actividades correspondientes, en los términos previstos en la normativa urbanística y de régimen local.

Artículo 19

Vehículos de alquiler

Las empresas autorizadas para la prestación de servicios de transporte mediante vehículos de alquiler con flotas que operen en la Comunitat Valenciana de más de 50 vehículos dispondrán, al menos, de un 2% de vehículos adaptados para conductores con movilidad reducida, entendiéndose tal porcentaje aplicado en la manera que reglamentariamente se determine.

SECCIÓ CINQUENA
ALTRES TERMINALS I ESTACIONS

Article 20*Altres terminals i estacions*

En les terminals i les estacions dels transports marítim i aeri, sotmeses a les competències de la Generalitat, es garantirà l'accés universal a l'interior de les unitats de transport, per mitjà de l'establiment d'un itinerari accessible i degudament senyalitzat amb plafons d'informació adaptats que assegurin a les persones amb mobilitat reduïda que l'accés i el descens a les diferents unitats de transport es realitzi de conformitat amb els principis establits en esta llei.

A estos efectos, els òrgans competents hauran d'assegurar l'eliminació de tots els obstacles que pogueren perjudicar el mencionat accés universal, i promoure l'establiment de totes les mesures que foren necessàries per aconseguir este objectiu.

Amb caràcter general, es garantirà que els accessos mantinguen les condicions d'accessibilitat establides en la present llei.

SECCIÓ SISENA
DELS ESTACIONAMENTS

Article 21*Estacionaments*

1. El present article s'aplicarà als estacionaments d'ús públic, tant si estan ubicats en edificacions sobre rasant o davall d'esta, com en superfícies habilitades a l'efecte. S'aplicarà, igualment, en l'ordenació dels estacionaments situats en la xarxa viària.

Quant als estacionaments d'ús privat, hauran de respectar les normes d'accessibilitat mentre siguin compatibles amb la seua naturalesa.

2. Els estacionaments disposaran del percentatge de places amb dimensions adequades per a persones amb problemes de mobilitat que reglamentàriament es determine. Les mencionades places s'ubicaran al costat dels accessos habilitats i se senyalitzaran de manera específica i diferenciada respecte a la resta de places.

3. Els itineraris establits que enllacen les places assenyaldes en l'apartat anterior amb la via pública seran accessibles, amb les característiques i dimensions que respecte d'això assenyalen la normativa d'edificació en el cas que es tracte d'estacionaments en edificis. Si es tracta d'estacionaments en superfície, s'hauran de complir les condicions que per als itineraris de superfície assenyalen l'article 8 de la present llei.

4. Podran accedir a les places a què es referix l'apartat 2 els vehicles dotats de la corresponent autorització expedida per l'administració competent, quan siguin conduïts o transporten el titular d'esta autorització. Seran igualment vàlides les autoritzacions expedides pels òrgans corresponents d'altres comunitats autònomes i de països de la Unió Europea, així com d'altres països en aquells casos en què els convenis que a l'efecte s'establisquen així ho prevegen.

Reglamentàriament es determinarà el procediment per a l'obtenció de les esmentades autoritzacions, així com els

SECCIÓN QUINTA
OTRAS TERMINALES Y ESTACIONES

Artículo 20*Otras terminales y estaciones*

En las terminales y estaciones de los transportes marítimo y aéreo, sometidas a las competencias de la Generalitat, se garantizará el acceso universal al interior de las unidades de transporte, mediante el establecimiento de un itinerario accesible y debidamente señalizado con paneles de información adaptados que aseguren a las personas con movilidad reducida que el acceso y descenso a las diferentes unidades de transporte se realice conforme a los principios establecidos en esta ley.

A tales efectos, los órganos competentes deberán asegurar la eliminación de cuantos obstáculos pudieran perjudicar dicho acceso universal, promoviendo el establecimiento de cuantas medidas fueran necesarias para lograr dicho objetivo.

Con carácter general, se garantizará que los accesos mantengan las condiciones de accesibilidad establecidas en la presente ley.

SECCIÓN SEXTA
DE LOS ESTACIONAMIENTOS

Artículo 21*Estacionamientos*

1. El presente artículo se aplicará a los estacionamientos de uso público, tanto si están ubicados en edificaciones sobre o bajo rasante, como en superficies habilitadas al efecto. Será de aplicación, igualmente, en la ordenación de los estacionamientos ubicados en la red viaria.

En cuanto a los estacionamientos de uso privado, deberán respetar las normas de accesibilidad en cuanto sean compatibles con su naturaleza.

2. Los estacionamientos dispondrán del porcentaje de plazas con dimensiones adecuadas para personas con problemas de movilidad que reglamentariamente se determine. Dichas plazas se ubicarán junto a los accesos habilitados y se señalarán de manera específica y diferenciada respecto al resto de plazas.

3. Los itinerarios establecidos que enlacen las plazas señaladas en el apartado anterior con la vía pública serán accesibles, con las características y dimensiones que al respecto señale la normativa de edificación en el supuesto de que se trate de estacionamientos en edificios. Tratándose de estacionamientos en superficie, deberán cumplirse las condiciones que para los itinerarios de superficie señala el artículo 8 de la presente ley.

4. Podrán acceder a las plazas a que se refiere el apartado 2 los vehículos dotados de la correspondiente autorización expedida por la administración competente, cuando sean conducidos o transporten al titular de tal autorización. Serán igualmente válidas las autorizaciones expedidas por los órganos correspondientes de otras comunidades autónomas y de países de la Unión Europea, así como de otros países en aquellos casos en los que los convenios que al efecto se establezcan así lo prevean.

Reglamentariamente se determinará el procedimiento para la obtención de las citadas autorizaciones, así como

supòsits d'adaptació de les atorgades pels ajuntaments respectius.

5. Estes places reservades per a persones amb problemes de mobilitat hauran de ser ocupades per vehicles amb l'acreditació corresponent.

CAPÍTOL III ADAPTACIÓ DEL SISTEMA DE TRANSPORT

SECCIÓ PRIMERA PRINCIPIIS GENERALS

Article 22

Principi general

1. Les administracions públiques, els operadors de transport i qualsevol persona o entitat de les obligades per esta llei hauran d'adaptar, dins del marc de les seues competències i en aquells elements que d'estes depenguen, les condicions d'accessibilitat del sistema de transports als criteris establits en el capítol II de la present llei.

2. En tot cas, el sistema de transport haurà d'estar completament adaptat segons les condicions establides en la present llei, en el termini màxim de huit anys comptadors des de l'entrada en vigor de la disposició reglamentària que desplegue la present llei.

Article 23

Mesures per a l'adaptació del sistema de transport

Correspon a la conselleria amb competència en matèria de transport elaborar en el termini de dos anys un document d'estratègies bàsiques per a l'adaptació del sistema de transports als criteris establits en la present llei. Este document inclourà una anàlisi qualitativa i quantitativa de les necessitats inherents a les persones amb problemes de mobilitat en el moment actual i les que s'establisquen en els terminis de cinc i quinze anys, així com la concreció de les recomanacions i les mesures necessàries per a complir el que estableix esta llei. Els terminis assenyalats en este article es comptaran a partir de l'entrada en vigor de la disposició reglamentària que desplegue la present llei.

SECCIÓ SEGONA DE L'ADAPTACIÓ DELS ITINERARIS DE VIANANTS

Article 24

Adaptació dels itineraris de vianants

1. Tots els municipis amb una població superior als 20.000 habitants o que tinguen més de 10.000 habitatges elaboraran, en el termini d'un any des de l'entrada en vigor de la normativa de desplegament d'esta llei, un pla d'adaptació d'itineraris urbans a les persones amb problemes de mobilitat, s'avaluarà, d'acord amb els criteris establits en la present llei, el nivell d'adaptació de la totalitat de voreres i altres elements destinats als vianants del municipi. Així mateix, elaboraran un programa d'actuació per a l'adaptació dels itineraris de vianants, que inclourà una primera fase, que s'haurà de concloure en el termini de quatre anys des de l'entrada en vigor de la disposició reglamentària que desplegue esta llei, que done accés als servicis i equipaments, terminals de transports i altres elements essencials de l'estructura urbana, i una segona i última fase

los supuestos de adaptación de las otorgadas por los ayuntamientos respectivos.

5. Estas plazas reservadas para personas con problemas de movilidad deberán ser ocupadas por vehículos con la acreditación correspondiente.

CAPÍTULO III ADAPTACIÓN DEL SISTEMA DE TRANSPORTE

SECCIÓN PRIMERA PRINCIPIOS GENERALES

Artículo 22

Principio general

1. Las administraciones públicas, los operadores de transporte y cualquier persona o entidad de las obligadas por esta ley deberán adaptar, dentro del marco de sus competencias y en aquellos elementos que de ellas dependan, las condiciones de accesibilidad del sistema de transportes a los criterios establecidos en el capítulo II de la presente ley.

2. En todo caso, el sistema de transporte deberá estar completamente adaptado según las condiciones establecidas en la presente Ley, en el plazo máximo de ocho años a contar desde la entrada en vigor de la disposición reglamentaria que desarrolle la presente ley.

Artículo 23

Medidas para la adaptación del sistema de transporte

Corresponde a la conselleria con competencia en materia de transporte elaborar en el plazo de dos años un documento de estrategias básicas para la adaptación del sistema de transportes a los criterios establecidos en la presente ley. Dicho documento incluirá un análisis cualitativo y cuantitativo de las necesidades inherentes a las personas con problemas de movilidad en el momento actual y las que se prevean en los plazos de cinco y quince años, así como la concreción de las recomendaciones y medidas necesarias para dar cumplimiento a lo previsto en esta ley. Los plazos señalados en este artículo se empezarán a contar a partir de la entrada en vigor de la disposición reglamentaria que desarrolle la presente ley.

SECCIÓN SEGUNDA DE LA ADAPTACIÓN DE LOS ITINERARIOS PEATONALES

Artículo 24

Adaptación de los itinerarios peatonales

1. Todos los municipios con una población superior a los 20.000 habitantes o que tengan más de 10.000 viviendas elaborarán, en el plazo de un año desde la entrada en vigor de la normativa de desarrollo de esta ley, un plan de adaptación de itinerarios urbanos a las personas con problemas de movilidad, evaluando, de acuerdo con los criterios establecidos en la presente ley, el nivel de adaptación de la totalidad de aceras y otros elementos destinados a los peatones del municipio. Asimismo, elaborarán un programa de actuación para la adaptación de los itinerarios peatonales, que incluirá una primera fase, a concluir en el plazo de cuatro años desde la entrada en vigor de la disposición reglamentaria que desarrolle esta ley, que dé acceso a los servicios y equipamientos, terminales de transportes y otros elementos esenciales de la estructura urbana, y una segunda

que s'han de concloure en un termini de vuit anys des de l'entrada en vigor de la disposició reglamentària abans referida.

2. El pla d'adaptació s'elaborarà i s'aprovarà d'acord amb el que estableix la normativa de règim local, i se sotmetrà, en tot cas, a l'informe previ del Consell de Participació indicat en l'article 32 de la present llei.

3. Abans del 31 de desembre de cada any, cada municipi elaborarà un document que reflectisca el grau de compliment dels objectius del pla, document que serà sotmès a informació pública i traslladat a l'òrgan de participació perquè en prenga coneixement.

4. Els plans d'adaptació previstos en este article es podran finançar amb els mecanismes o els sistemes de finançament previst tant en la normativa del règim local o urbanística, com amb els recàrrecs, les taxes i les sancions específiques que en, el seu cas, s'imposen sobre els establiments públics.

5. Els municipis de menys de 20.000 habitants que no arriben als 10.000 habitatges adaptaran la seua xarxa de vianants a les necessitats de les persones amb problemes de mobilitat en els terminis més breus possibles i, en tot cas, en un termini de vuit anys a partir de l'entrada en vigor del reglament de desplegament d'esta llei, amb les excepcions que es puguen establir en esta disposició reglamentària.

SECCIÓ TERCERA DE L'ADAPTACIÓ DEL TRANSPORT PÚBLIC DE VIATGERS

Article 25

Adaptació d'estacions i terminals

En el termini de dos anys a partir de l'entrada en vigor del reglament de desplegament de la present llei, la totalitat de les estacions i les terminals indicades en l'article 12 hauran d'estar adaptades als requisits establits en la present llei.

Article 26

Actuacions de l'administració

1. L'administració competent en matèria de transports elaborarà, en el termini màxim d'un any, un estudi sobre el grau d'adaptació al que estableix esta llei de cada una de les autoritzacions o les concessions de servicis de transport públic regular per carretera, amb identificació de les necessitats de reforma o adquisició de material mòbil que d'això es deriven.

2. Els concessionaris dels servicis, titulars d'autoritzacions i els ajuntaments afectats per l'estudi mencionat en l'apartat anterior, així com les organitzacions representatives de persones amb problemes de mobilitat, emetran un informe en el termini d'un mes sobre este estudi, i posteriorment serà elevat al Consell de Participació perquè, igualment, informe l'esmentat estudi.

3. Després de l'aprovació de l'estudi, l'administració competent en matèria de transport proposarà a l'empresa concessionària o titular de l'autorització la subscripció del corresponent contracte programa, en què es fixaran els terminis d'adaptació de l'autorització o la concessió i les ajudes necessàries per al manteniment de l'equilibri econòmicofinancer de la concessió, en els termes previstos en la legislació sobre contractació administrativa. En tot cas, els

y última fase a concluir en un plazo de ocho años desde la entrada en vigor de la disposición reglamentaria antes referida.

2. El plan de adaptación se elaborará y aprobará de acuerdo con lo previsto en la normativa de régimen local, siendo sometido, en todo caso, a informe previo del Consejo de Participación indicado en el artículo 32 de la presente ley.

3. Antes del 31 de diciembre de cada año, cada municipio elaborará un documento que refleje el grado de cumplimiento de los objetivos del plan, documento que será sometido a información pública y trasladado al órgano de participación para su conocimiento.

4. Los planes de adaptación previstos en este artículo se podrán financiar con los mecanismos o sistemas de financiación previstos tanto en la normativa del régimen local o urbanística, como con los recargos, tasas y sanciones específicas que en, su caso, se impongan sobre los establecimientos públicos.

5. Los municipios de menos de 20.000 habitantes que no alcancen las 10.000 viviendas adaptarán su red peatonal a las necesidades de las personas con problemas de movilidad en los plazos más breves posibles y, en todo caso, en un plazo de ocho años a partir de la entrada en vigor del reglamento de desarrollo de esta ley, con las excepciones que puedan preverse en esta disposición reglamentaria.

SECCIÓN TERCERA DE LA ADAPTACIÓN DEL TRANSPORTE PÚBLICO DE VIAJEROS

Artículo 25

Adaptación de estaciones y terminales

En el plazo de dos años a partir de la entrada en vigor del Reglamento de desarrollo de la presente ley, la totalidad de las estaciones y terminales indicadas en el artículo 12 deberán estar adaptadas a los requisitos establecidos en la presente ley.

Artículo 26

Actuaciones de la administración

1. La administración competente en materia de transportes elaborará, en el plazo máximo de un año, un estudio sobre el grado de adaptación a lo previsto en esta ley de cada una de las autorizaciones o concesiones de servicios de transporte público regular por carretera, identificando las necesidades de reforma o adquisición de material móvil que de ello se deriven.

2. Los concesionarios de los servicios, titulares de autorizaciones y los ayuntamientos afectados por el estudio mencionado en el apartado anterior, así como las organizaciones representativas de personas con problemas de movilidad, emitirán informe en el plazo de un mes sobre dicho estudio, y posteriormente será elevado al Consejo de Participación para que, igualmente, informe el citado estudio.

3. Tras la aprobación del estudio, la administración competente en materia de transporte propondrá a la empresa concesionaria o titular de la autorización la suscripción del correspondiente contrato-programa, en el que se fijarán los plazos de adaptación de la autorización o concesión y las ayudas necesarias para el mantenimiento del equilibrio económico-financiero de la concesión, en los términos previstos en la legislación sobre contratación administrativa. En

mencionats contractes programa preveuran que en el termini de dos anys el 75% dels servicis s'adapte al que estableix esta llei, i en el termini de quatre anys des de l'entrada en vigor d'esta la totalitat dels servicis.

4. El contingut del contracte programa tindrà, a tots els efectes, el caràcter d'una modificació de la concessió o l'autorització, i, per tant, el concessionari o el titular de l'autorització estarà obligat a la subscripció i al compliment de les clàusules en les mateixes condicions que la resta del contingut del contracte de la concessió, d'acord amb el que estableix la legislació d'ordenació dels transports terrestres i la resta aplicable al títol de la concessió.

5. Els contractes programa podran contindre qualsevol altra mesura destinada a la modernització dels servicis regulars de transport per carretera.

Estos contractes es tramitaran amb l'aprovació prèvia per l'òrgan competent en matèria de transport i la corresponent informació pública d'acord amb el que reglamentàriament es determine.

La seua subscripció correspon al conseller competent en matèria de transport, i tindran els mateixos efectes que els contractes de concessió a què s'incorpora.

6. Les compensacions assenyalades en el contracte programa consistiran en una aportació de l'administració per a participar en els costos d'adquisició del material mòbil adscrit a la concessió.

7. En els servicis prestats de forma directa o indirecta per les administracions locals s'aplicarà allò que s'ha indicat en els apartats anteriors, amb independència, si és el cas, que el contingut formal i jurídic del document que s'assenyala en l'apartat 3 s'entenga aplicat a la relació existent entre l'administració i el prestatari dels servicis. En tot cas, els terminis seran els mateixos que els assenyalats en l'esmentat apartat.

Article 27

Adaptació de les parades utilitzades pels servicis públics de transport per carretera

1. L'adequació de les parades utilitzades pels servicis públics de viatgers amb autobús es realitzarà de manera coordinada amb la prestació del servici públic, en la mesura que tècnicament i temporalment siga possible.

2. En tot cas, en el termini de quatre anys totes les línies de transport públic amb autobús hauran de tindre la consideració de línies adaptades, en els termes assenyalats en l'article 16 d'esta llei.

Article 28

Servicis de taxi

1. La prestació dels servicis de taxi s'adequarà al que estableix esta llei en el termini màxim de dos anys, comptadors des de l'entrada en vigor del reglament que desplegue la present llei en esta matèria.

2. Amb esta finalitat, l'administració competent en la gestió del servici convocarà els procediments concurrencials que procedisquen per a atorgar les ajudes necessàries que permeten la prestació dels servicis a persones amb problemes de mobilitat sense que s'alteren les condicions econòmiques de l'explotació dels que assumisquen estos servicis.

todo caso, dichos contratos-programa contemplarán que en el plazo de dos años el 75% de los servicios se adapte a lo previsto en esta ley, y en el plazo de cuatro años desde la entrada en vigor de la misma la totalidad de los servicios.

4. El contenido del contrato-programa tendrá, a todos los efectos, el carácter de una modificación de la concesión o autorización, quedando por lo tanto obligado el concesionario o el titular de la autorización a su suscripción y al cumplimiento de sus cláusulas en las mismas condiciones que el resto del contenido del contrato concesional, de acuerdo con lo previsto en la legislación de ordenación de los transportes terrestres y demás aplicable al título concesional.

5. Los contratos-programa podrán contener cualquier otra medida destinada a la modernización de los servicios regulares de transporte por carretera.

Dichos contratos se tramitarán previa aprobación por el órgano competente en materia de transporte y la correspondiente información pública de acuerdo con lo que reglamentariamente se determine.

Su suscripción corresponde al conseller competente en materia de transporte, teniendo los mismos efectos que los contratos concesionales a los que se incorpora.

6. Las compensaciones señaladas en el contrato-programa consistirán en una aportación de la administración para participar en los costes de adquisición del material móvil adscrito a la concesión.

7. En los servicios prestados de forma directa o indirecta por las administraciones locales será de aplicación lo indicado en los apartados anteriores, con independencia, en su caso, de que el contenido formal y jurídico del documento que se señala en el apartado 3 se entienda aplicado a la relación existente entre la administración y el prestatario de los servicios. En todo caso, los plazos serán los mismos que los señalados en el citado apartado.

Artículo 27

Adaptación de las paradas utilizadas por los servicios públicos de transporte por carretera

1. La adecuación de las paradas utilizadas por los servicios públicos de viajeros en autobús se realizará de manera coordinada con la prestación del servicio público, en la medida en que técnica y temporalmente sea posible.

2. En cualquier caso, en el plazo de cuatro años todas las líneas de transporte público en autobús deberán tener la consideración de líneas adaptadas, en los términos señalados en el artículo 16 de esta ley.

Artículo 28

Servicis de taxi

1. La prestación de los servicios de taxi se adecuará a lo previsto en esta ley en el plazo máximo de dos años, a contar desde la entrada en vigor del reglamento que desarrolle la presente ley en esta materia.

2. Con tal finalidad, la administración competente en la gestión del servicio convocará los procedimientos concurrenciales que procedan para otorgar las ayudas necesarias que permitan la prestación de los servicios a personas con problemas de movilidad sin que se alteren las condiciones económicas de la explotación de los que asuman tales servicios.

SECCIÓ CUARTA
ADAPTACIÓ D'ALTRES TRANSPORTS
TERRESTRES

Article 29

Adaptació de la flota de les empreses autoritzades per a la prestació de servicis discrecionals i de lloguer, amb conductor i sense

Les empreses autoritzades per a la prestació dels servicis discrecionals i de lloguer amb conductor i sense hauran d'adequar la seua flota de vehicles al contingut d'esta llei. En tot cas, els percentatges de flotes adaptades assenyalats en els articles precedents d'esta llei s'hauran de complir íntegrament en relació amb l'increment de la flota total de cada una d'estes respecte a l'existent en el moment d'entrada en vigor de la present llei.

SECCIÓ CINQUENA
ADAPTACIÓ D'ALTRES TERMINALS

Article 30

De l'adaptació de les restants terminals

Els accessos a l'interior de les restants terminals del sistema de transport de la Comunitat Valenciana, sotmesos a la competència de la Generalitat, s'hauran d'adaptar al que estableix esta llei en el termini de dos anys des de l'entrada en vigor de la normativa que la desplegue.

SECCIÓ SISENA
DE L'ADAPTACIÓ
DELS ESTACIONAMENTS

Article 31

Els estacionaments existents s'adequaran a les condicions d'accessibilitat establides en l'article 21 de la present llei, en el termini que reglamentàriament es determine.

CAPÍTOL IV
DEL CONSELL DE PARTICIPACIÓ
DEL TRANSPORT ADAPTAT DE LA
COMUNITAT VALENCIANA

Article 32

Del Consell de Participació

1. El Consell de Participació del Transport Adaptat de la Comunitat Valenciana estarà integrat per representants de les administracions amb competències en les matèries regulades en esta llei, de les associacions representatives de les persones majors, de les persones amb discapacitat, de les associacions de consumidors, dels empresaris i dels sindicats.

2. El Consell de Participació serà presidit alternativament pels consellers competents en transport i benestar social. La determinació i la designació dels seus membres es concretarà mitjançant una resolució conjunta dels dos.

SECCIÓN CUARTA
ADAPTACIÓN DE OTROS TRANSPORTES
TERRESTRES

Artículo 29

Adaptación de la flota de las empresas autorizadas para la prestación de servicios discrecionales y de alquiler, con y sin conductor

Las empresas autorizadas para la prestación de los servicios discrecionales y de alquiler con y sin conductor deberán adecuar su flota de vehículos al contenido de esta ley. En todo caso, los porcentajes de flotas adaptadas señalados en los artículos precedentes de esta ley se deberán cumplir íntegramente en relación con el incremento de la flota total de cada una de ellas respecto a la existente en el momento de entrada en vigor de la presente ley.

SECCIÓN QUINTA
ADAPTACIÓN DE OTRAS TERMINALES

Artículo 30

De la adaptación de las restantes terminales

Los accesos al interior de las restantes terminales del sistema de transporte de la Comunitat Valenciana, sometidos a la competencia de la Generalitat, deberán adaptarse a lo dispuesto en esta ley en el plazo de dos años desde la entrada en vigor de la normativa que la desarrolle.

SECCIÓN SEXTA
DE LA ADAPTACIÓN
DE LOS ESTACIONAMIENTOS

Artículo 31

Los estacionamientos existentes se adecuarán a las condiciones de accesibilidad establecidas en el artículo 21 de la presente ley, en el plazo que reglamentariamente se determine.

CAPÍTULO IV
DEL CONSEJO DE PARTICIPACIÓN
DEL TRANSPORTE ADAPTADO DE LA
COMUNITAT VALENCIANA

Artículo 32

Del Consejo de Participación

1. El Consejo de Participación del Transporte Adaptado de la Comunitat Valenciana estará integrado por representantes de las Administraciones con competencias en las materias reguladas en esta ley, de las asociaciones representativas de las personas mayores, de las personas con discapacidad, de asociaciones de consumidores, de empresarios y de los sindicatos.

2. El Consejo de Participación será presidido alternativamente por los consellers competentes en transporte y bienestar social. La determinación y designación de sus miembros se concretará mediante resolución conjunta de ambos.

La composició i les funcions del Consell s'establiran per decret del Consell, d'acord amb el que estableix la disposició final quarta de la present llei.

3. El Consell de Participació informará sobre els instruments previstos en la present llei per a l'adequació del sistema de transports i debatrà qualsevol assumpte en relació amb el contingut d'esta que siga plantejat pels seus membres. Es reunirà, almenys, una vegada cada semestre.

Article 33

Altres formes de participació

L'administració pública competent fomentarà la participació d'institucions i entitats privades, en la forma que reglamentàriament es determine, per a aconseguir un òptim compliment dels objectius d'esta llei.

CAPÍTOL V RÈGIM SANCIONADOR

SECCIÓ PRIMERA DE LES INFRACCIONS

Article 34

Infraccions

Les accions o les omissions que contravinguen les normes sobre accessibilitat universal constitueixen infracció i seran sancionades d'acord amb el que disposa la present llei.

Les infraccions es classifiquen en lleus, greus i molt greus.

Article 35

Infraccions lleus

Són infraccions lleus:

1. La contravenció de les normes relatives a l'estacionament o la parada de vehicles o l'establiment d'obstacles sobre les marques viàries a què es referix l'article 9 d'esta llei.

2. La desatenció o el no compliment de les indicacions o dels requeriments de l'autoritat administrativa competent en matèria de transport sobre les obligacions contingudes en la present llei.

3. L'establiment de discriminació de tarifes o preus per raó de la utilització d'ajudes tècniques a les persones amb mobilitat reduïda o l'establiment de preus sobre estos elements d'ajuda, siguen mecanitzats o no.

4. L'obstaculització per part dels usuaris de les vies públiques de l'aproximació, la baixada o la pujada de viatgers en les parades senyalitzades a l'efecte.

5. L'incompliment per part dels usuaris de la preferència establida per a l'ocupació dels seients en els transports públics de viatgers per les persones que tinguen dificultats de mobilitat.

6. Qualsevol altres conductes que contravinguen la normativa sobre la matèria en els casos en què no procedisca la qualificació de greu o molt greu.

La composición y funciones del Consejo se establecerán por Decreto del Consell, de acuerdo con lo dispuesto en la disposición final cuarta de la presente ley.

3. El Consejo de Participación informará los instrumentos previstos en la presente ley para la adecuación del sistema de transportes y debatirá cualquier asunto en relación con el contenido de la misma que sea planteado por sus miembros. Se reunirá, al menos, una vez cada semestre.

Artículo 33

Otras formas de participación

La administración pública competente fomentará la participación de instituciones y entidades privadas, en la forma que reglamentariamente se determine, para lograr un óptimo cumplimiento de los objetivos de esta ley.

CAPÍTULO V RÉGIMEN SANCIONADOR

SECCIÓN PRIMERA DE LAS INFRACCIONES

Artículo 34

Infracciones

Las acciones u omisiones que contravengan las normas sobre accesibilidad universal constituyen infracción y serán sancionadas de acuerdo con lo dispuesto en la presente ley.

Las infracciones se clasifican en leves, graves y muy graves.

Artículo 35

Infracciones leves

Son infracciones leves:

1. La contravención de las normas relativas al estacionamiento o parada de vehículos o establecimiento de obstáculos sobre las marcas viales a que se refiere el artículo 9 de esta ley.

2. La desatención o no cumplimiento de las indicaciones o requerimientos de la autoridad administrativa competente en materia de transporte sobre las obligaciones contenidas en la presente ley.

3. El establecimiento de discriminación de tarifas o precios por razón de la utilización de ayudas técnicas a las personas con movilidad reducida o el establecimiento de precios sobre tales elementos de ayuda, sean o no mecanizados.

4. La obstaculización por parte de los usuarios de las vías públicas de la aproximación, bajada o subida de viajeros en las paradas señalizadas al efecto.

5. El incumplimiento por parte de los usuarios de la preferencia establecida para la ocupación de los asientos en los transportes públicos de viajeros por las personas que tengan dificultades de movilidad.

6. Cualesquiera otras conductas que contravengan la normativa sobre la materia en los casos en que no proceda su calificación como grave o muy grave.

Article 36*Infraccions greus*

Són infraccions greus:

1. Les accions o les omissions que dificulten, obstaculitzen o limiten significativament l'accés a qualsevol mitjà o sistema de transport o la seua utilització, amb caràcter permanent o temporal, que impedisca a l'usuari la utilització del servei.

2. L'aprovació i/o l'execució de projectes que modifiquen itineraris de vianants que contravenen el que disposa la present llei.

3. La realització de labors de manteniment o conservació que es realitzen en itineraris de vianants amb disminució de les condicions d'accessibilitat previstes en la llei per a este tipus d'actuacions.

4. La implantació de qualsevol element de mobiliari urbà o, en general, de qualsevol obstacle fix o mòbil que altere negativament les condicions de servicis viaris de vianants previstes en la present llei. El que disposa este apartat no s'aplicarà en el supòsit previst en l'article 7.4 de la present llei.

5. L'incompliment dels requisits de superfície que han de reunir els vials públics segons el que disposa la present llei, quan dificulten el desplaçament de persones a peu o en cadires de rodes o quan este incompliment supose que el desplaçament no puga realitzar-se en condicions de comoditat i qualitat. Concretament:

a) La inexistència de la banda d'amplària suficient exempta d'obstacles a què es referix l'article 8.2 d'esta llei.

b) No garantir la continuïtat en l'encreuament amb la resta de la xarxa viària en els itineraris de vianants per mitjà dels elements assenyalats en esta llei.

c) L'establiment de barreres o baranes que no tinguen les característiques bàsiques d'accessibilitat que reglamentàriament s'assenyalen, o que se situen de manera que dificulten el trànsit de persones a peu o en cadira de rodes.

d) L'incompliment de l'execució d'obres de les condicions d'accessibilitat universal en els recorreguts de vianants.

6. La inexistència o inadequada ubicació de les places d'aparcament amb dimensions adequades per a persones amb problemes de mobilitat en els estacionaments, de manera que estes se situen lluny dels accessos habilitats o en qualsevol lloc de difícil accés per a les persones destinatàries de les mencionades places.

7. L'absència o les deficiències d'informació sobre els servicis de transport per mitjà de la senyalització corresponent, especialment en aquells casos que afecten persones amb mobilitat reduïda i amb discapacitat sensorial, en els termes establits en la present llei.

La falta d'adaptació dels sistemes de seguretat a l'interior dels vagons, perquè siguen accessibles per a les persones amb discapacitat sensorial.

8. L'incompliment dels requisits d'accessibilitat previstos en esta llei o reglamentàriament respecte de les terminals, les estacions i les parades en les unitats ferroviàries i tramviàries, quan amb això es dificulte el trànsit dels ciutadans als diferents mitjans de transport. En concret:

a) La inexistència d'itinerari accessible perquè les persones amb mobilitat reduïda puguen accedir des de l'exterior fins a cada un dels punts d'accés a les unitats de transport o l'incompliment en les condicions d'accessibilitat dels elements comuns lligats a la funcionalitat de la terminal.

Artículo 36*Infracciones graves*

Son infracciones graves:

1. Las acciones u omisiones que dificulten, obstaculicen o limiten significativamente el acceso a cualquier medio o sistema de transporte o su utilización, con carácter permanente o temporal, que impida al usuario la utilización del servicio.

2. La aprobación y/o ejecución de proyectos que modifiquen itinerarios peatonales contraviniendo lo dispuesto en la presente ley.

3. La realización de labores de mantenimiento o conservación que se realicen en itinerarios peatonales disminuyendo las condiciones de accesibilidad previstas en la Ley para este tipo de actuaciones.

4. La implantación de cualquier elemento de mobiliario urbano o, en general, de cualquier obstáculo fijo o móvil que altere negativamente las condiciones de vialidad peatonal previstas en la presente ley. Lo dispuesto en este apartado no será de aplicación en el supuesto previsto en el artículo 7.4 de la presente ley.

5. El incumplimiento de los requisitos de superficie que deben reunir los viales públicos según lo dispuesto en la presente Ley, cuando dificulten el desplazamiento de personas a pie o en sillas de ruedas o cuando tal incumplimiento suponga que el desplazamiento no pueda realizarse en condiciones de comodidad y calidad. Concretamente:

a) La inexistencia de la banda de anchura suficiente exenta de obstáculos a que se refiere el artículo 8.2 de esta ley.

b) No garantizar la continuidad en el cruce con el resto de la red viaria en los itinerarios peatonales mediante los elementos señalados en esta ley.

c) El establecimiento de barreras o barandillas que no reúnan las características básicas de accesibilidad que reglamentariamente se señalen, o que se sitúen de manera que dificulten el tránsito de personas a pie o en silla de ruedas.

d) El incumplimiento en la ejecución de obras de las condiciones de accesibilidad universal en los recorridos peatonales.

6. La inexistencia o inadecuada ubicación de las plazas de aparcamiento con dimensiones adecuadas para personas con problemas de movilidad en los estacionamientos, de modo que éstas se sitúen lejos de los accesos habilitados o en cualquier lugar de difícil acceso para las personas destinatarias de dichas plazas.

7. La ausencia o deficiencias de información sobre los servicios de transporte mediante la señalización correspondiente, especialmente en aquellos casos que afecten a personas con movilidad reducida y con discapacidad sensorial, en los términos establecidos en la presente ley.

La falta de adaptación de los sistemas de seguridad en el interior de los vagones, para que sean accesibles para las personas con discapacidad sensorial.

8. El incumplimiento de los requisitos de accesibilidad previstos en esta ley o reglamentariamente respecto de las terminales, estaciones y paradas en las unidades ferroviarias y tranviarias, cuando con ello se dificulte el tránsito de los ciudadanos a los diferentes medios de transporte. En concreto:

a) La inexistencia de itinerario accesible para que las personas con movilidad reducida puedan acceder desde el exterior hasta cada uno de los puntos de acceso a las unidades de transporte o el incumplimiento en las condiciones de accesibilidad de los elementos comunes ligados a la funcionalidad de la terminal.

b) L'incompliment en els percentatges de seients suficients previstos en la present llei.

c) La falta de concordança de les portes d'accés en les unitats ferroviàries i tramviàries amb les respectives plataformes.

9. La falta d'espai previst en esta llei per a les composicions ferroviàries i tramviàries, de manera que s'impedisca la ubicació d'un nombre de cadires de rodes igual al 2% del nombre total de seients.

10. L'incompliment dels requisits i les condicions previstos en la present llei en la prestació dels servicis de transport per part d'operadors o concessionaris dels servicis de transport públic de viatgers, ja siguin públics o privats, ja siga en règim de concessió o d'autorització administrativa, quan estes actuacions siguin contràries a les clàusules d'accessibilitat incorporades als plecs de condicions o a l'autorització prèvia.

11. L'incompliment de les condicions d'accessibilitat previstes en esta llei per als servicis públics regulars de transport de viatgers, quan este incompliment dificulte la utilització d'estos servicis per persones amb mobilitat reduïda. En tot cas, serà constitutiva d'infracció greu la carença de la plataforma parcialment o totalment baixa i de la resta de les condicions tècniques necessàries per a facilitar l'accés de les persones amb problemes de mobilitat.

També serà constitutiu d'infracció greu l'incompliment en l'execució i el manteniment per part de les entitats titulars de les vies, dels requisits d'alçària i la resta de les condicions d'accessibilitat previstos en esta llei per a les andanes i les parades dels servicis públics regulars per carretera, quan este incompliment dificulte l'accés directe de l'andana a la respectiva plataforma del vehicle.

12. La no atenció per part de les empreses prestatàries dels servicis de transport d'ús especial i discrecional, sempre que l'esmentada falta d'atenció no tinga justificació, de les necessitats de desplaçament de qualsevol persona per raons de dificultats de mobilitat d'esta última.

En este tipus de servicis de transport constituirà, així mateix, infracció greu l'incompliment dels percentatges previstos respecte a l'exigència de vehicles adaptats.

Serà constitutiu d'infracció greu l'incompliment en l'establiment d'espais adequats perquè pugui produir-se l'ascens i els descens als servicis de transport regulats en este apartat, i, en tot cas, qualsevol comportament de les empreses prestatàries d'estos servicis que desatenguen les necessitats de desplaçament dels beneficiaris d'esta llei.

13. L'incompliment en els vehicles destinats a la prestació del servici de taxi de les condicions d'accessibilitat previstes en esta llei o en la normativa que la desplegue, així com l'incompliment del percentatge de vehicles adaptats per a la prestació d'este servici exigít per esta llei, en cada àmbit de prestació, així com no utilitzar el vehicle de forma generalitzada per a la prestació del servici a què està destinat.

També serà constitutiu d'infracció greu l'incompliment en el manteniment de les parades de taxi de les condicions d'accessibilitat exigides per esta llei.

14. La no adaptació per part de les empreses autoritzades per a la prestació de servicis de transport per mitjà de vehicles de lloguer de les seues flotes en els termes assenyalats en la present llei.

15. L'aprovació o l'execució de projectes de reforma, construcció o planificació d'infraestructures i vials desti-

b) El incumplimiento en los porcentajes de asientos suficientes previstos en la presente ley.

c) La falta de concordancia de las puertas de acceso en las unidades ferroviarias y tranviarias con las respectivas plataformas.

9. La falta de espacio previsto en esta ley para las composiciones ferroviarias y tranviarias, de manera que se impida la ubicación de un número de sillas de ruedas igual al 2% del número total de asientos.

10. El incumplimiento de los requisitos y condiciones previstos en la presente ley en la prestación de los servicios de transporte por parte de operadores o concesionarios de los servicios de transporte público de viajeros, ya sean públicos o privados, ya sea en régimen de concesión o autorización administrativa, cuando tales actuaciones sean contrarias a las cláusulas de accesibilidad incorporadas a los pliegos de condiciones o a la autorización previa.

11. El incumplimiento de las condiciones de accesibilidad previstas en esta ley para los servicios públicos regulares de transporte de viajeros, cuando dicho incumplimiento dificulte la utilización de tales servicios por personas con movilidad reducida. En todo caso, será constitutiva de infracción grave la carencia de la plataforma parcial o totalmente baja y de las restantes condiciones técnicas necesarias para facilitar el acceso de las personas con problemas de movilidad.

También será constitutivo de infracción grave el incumplimiento en la ejecución y mantenimiento por parte de las entidades titulares de las vías, de los requisitos de altura y demás condiciones de accesibilidad previstos en esta ley para los andenes y paradas de los servicios públicos regulares por carretera, cuando este incumplimiento dificulte el acceso directo del andén a la respectiva plataforma del vehículo.

12. La no atención por parte de las empresas prestatarias de los servicios de transporte de uso especial y discrecional, siempre que dicha falta de atención carezca de justificación, de las necesidades de desplazamiento de cualquier persona por razones de dificultades de movilidad de esta última.

En este tipo de servicios de transporte constituirá, asimismo, infracción grave el incumplimiento de los porcentajes previstos respecto a la exigencia de vehículos adaptados.

Será constitutivo de infracción grave el incumplimiento en el establecimiento de espacios adecuados para que pueda producirse el ascenso y descenso a los servicios de transporte regulados en este apartado, y, en todo caso, cualquier comportamiento de las empresas prestatarias de tales servicios que desatiendan las necesidades de desplazamiento de los beneficiarios de esta ley.

13. El incumplimiento en los vehículos destinados a la prestación del servicio de taxi de las condiciones de accesibilidad previstas en esta ley o en la normativa que la desarrolle, así como el incumplimiento del porcentaje de vehículos adaptados para la prestación de tal servicio exigido por esta ley, en cada ámbito de prestación, así como no utilizar el vehículo de forma generalizada para la prestación del servicio a que está destinado.

También será constitutivo de infracción grave el incumplimiento en el mantenimiento de las paradas de taxi de las condiciones de accesibilidad exigidas por esta ley.

14. La no adaptación por parte de las empresas autorizadas para la prestación de servicios de transporte mediante vehículos de alquiler de sus flotas en los términos señalados en la presente ley.

15. La aprobación o ejecución de proyectos de reforma, construcción o planificación de infraestructuras y viales

nats al transport que contravenen el que estableix la present llei.

16. La no-adequació de les infraestructures preexistents dels sistemes de transport en els terminis i els termes previstos en la present llei a les condicions i als requisits establerts en esta llei o en la seua normativa de desplegament.

17. La inexistència de places d'aparcament amb dimensions adequades per a persones amb problemes de mobilitat en els estacionaments.

18. La comissió d'una infracció lleu quan l'infractor gaudisca d'una posició de domini en el mercat, de conformitat amb els paràmetres fixats per la Llei 15/2007, de 3 de juliol, de Defensa de la Competència.

Article 37

Infraccions molt greus

1. Són infraccions molt greus:

a) Quan, s'hagen comés dos infraccions greus en el termini d'un any, i hagen sigut sancionades per mitjà d'una resolució ferma, es cometa una nova infracció greu durant els dotze mesos següents a la comissió de la segona infracció.

b) L'incompliment del que estableix la present llei quan s'haguera posat en greu risc o perill la salut o integritat física dels usuaris.

c) L'incompliment, en els termes assenyalats en l'article 36.5, dels requisits de superfície que els vials públics han de complir, quan tal incompliment impedisca el desplaçament de persones a peu o en cadires de rodes.

d) L'incompliment, en els termes assenyalats en l'article 36.10, de les condicions d'accessibilitat previstes en esta llei per als servicis públics regulars de transport de viatgers quan impedisquen la seua utilització a persones amb mobilitat reduïda.

e) L'incompliment, en els termes previstos en l'article 36.8, dels requisits d'accessibilitat previstos en esta llei o reglamentàriament respecte de les terminals, les estacions i les parades, quan amb això s'impedisca el trànsit dels beneficiaris d'esta llei als diferents mitjans de transport.

2. En els supòsits d'estes infraccions molt greus, el Consell podrà acordar la suspensió temporal de les activitats de les persones responsables, i determinar, així mateix, les mesures complementàries per a la plena eficàcia del servicí públic.

SECCIÓ SEGONA DE LES SANCIONS

Article 38

Quanties i graduació

1. Les sancions que podran imposar-se en funció de la qualificació de la infracció seran les següents:

a) Infraccions lleus: multa de 300 a 6.000 euros. S'exceptuen les infraccions comeses per les persones físiques que actuen en qualitat de particulars, en què l'import mínim de la sanció serà de 100 euros.

b) Infraccions greus: multa de 6.001 euros a 60.000 euros.

c) Infraccions molt greus: multa de 60.001 euros a 300.000 euros.

destinados al transporte contraviniendo lo dispuesto en la presente ley.

16. La no adecuación de las infraestructuras preexistentes de los sistemas de transporte en los plazos y términos previstos en la presente ley a las condiciones y requisitos establecidos en esta ley o en su normativa de desarrollo.

17. La inexistencia de plazas de aparcamiento con dimensiones adecuadas para personas con problemas de movilidad en los estacionamientos.

18. La comisión de una infracción leve cuando el infractor goce de una posición de dominio en el mercado, de conformidad con los parámetros fijados por la Ley 15/2007, de 3 de julio, de Defensa de la Competencia.

Artículo 37

Infracciones muy graves

1. Son infracciones muy graves:

a) Cuando, habiéndose cometido dos infracciones graves en el plazo de un año y habiendo sido sancionadas mediante resolución firme, se cometa una nueva infracción grave durante los doce meses siguientes a la comisión de la segunda infracción.

b) El incumplimiento de lo dispuesto en la presente ley cuando se hubiere puesto en grave riesgo o peligro la salud o integridad física de los usuarios.

c) El incumplimiento, en los términos señalados en el artículo 36.5, de los requisitos de superficie que los viales públicos deben cumplir, cuando tal incumplimiento impida el desplazamiento de personas a pie o en sillas de ruedas.

d) El incumplimiento, en los términos señalados en el artículo 36.10, de las condiciones de accesibilidad previstas en esta ley para los servicios públicos regulares de transporte de viajeros cuando impidan su utilización a personas con movilidad reducida.

e) El incumplimiento, en los términos previstos en el artículo 36.8, de los requisitos de accesibilidad previstos en esta ley o reglamentariamente respecto de las terminales, estaciones y paradas, cuando con ello se impida el tránsito de los beneficiarios de esta ley a los diferentes medios de transporte.

2. En los supuestos de estas infracciones muy graves, el Consell podrà acordar la suspensió temporal de las actividades de las personas responsables, determinando, asimismo, medidas complementarias para la plena eficacia del servicio público.

SECCIÓN SEGUNDA DE LAS SANCIONES

Artículo 38

Cuantías y graduación

1. Las sanciones que podrán imponerse en función de la calificación de la infracción serán las siguientes:

a) Infracciones leves: multa de 300 a 6.000 euros. Se exceptúan las infracciones cometidas por las personas físicas que actúen en calidad de particulares, en las que el importe mínimo de la sanción será de 100 euros.

b) Infracciones graves: multa de 6.001 euros a 60.000 euros.

c) Infracciones muy graves: multa de 60.001 euros a 300.000 euros.

2. D'acord amb el principi de proporcionalitat en la matèria, per a graduar l'import de les multes es tindrà en compte, dins de cada tipus de faltes, la gravetat de la infracció, la naturalesa dels perjudicats, el cost econòmic derivat de les obres d'accessibilitat necessàries, el perjudicament directe o indirectament causat, la reiteració del responsable o de la responsable i el grau de culpa de cada un dels infractors o de les infractores.

3. Les infraccions cometes pels particulars que actuen en règim de concessió o autorització, en l'àmbit competencial de l'administració autonòmica, que contravenen allò que s'ha disposat en la mencionada concessió o autorització, poden donar lloc, atenent la gravetat de la infracció, a més de la sanció pecuniària, la revocació de l'esmentada concessió o autorització. En el mateix cas, si l'incompliment es produïx contravenint allò que s'ha disposat en un contracte subscrit amb l'administració, este incompliment pot donar lloc per l'administració competent a la rescissió del contracte, en els termes establits per la Llei 30/2007, de 30 d'octubre, de Contractes del Sector Públic.

4. La imposició de sanció pecuniària i el seu corresponent pagament no eximirà els responsables de la infracció del deure de complir el mandat o la prohibició establits en la norma infringida, com també d'indemnitzar pels danys i els perjudicats eventualment causats.

Article 39

Circumstàncies agreujants i atenuants

1. Són circumstàncies que agreugen la responsabilitat dels responsables d'una infracció:

a) La reincidència. Hi ha reincidència quan es comet una infracció del mateix tipus que la que va motivar una sanció anterior en el termini de quatre anys següents a la notificació d'èsta; en tal supòsit, es requerirà que la resolució sancionadora haja adquirit fermesa.

b) Obstrucció o resistència a l'actuació de les autoritats o dels funcionaris públics encarregats del compliment de la legalitat.

c) Alterar els supòsits de fet que presumptament legitimen l'actuació, o falsificar els documents en què s'acredita el fonament legal de l'actuació.

d) No haver procedit a la suspensió de les obres després de la inspecció i la pertinent advertència de l'agent de l'autoritat.

e) Haver realitzat la infracció amb obtenció de benefici econòmic derivat d'èsta.

2. Són circumstàncies la concurrència del qual atenua la responsabilitat dels responsables d'una infracció:

a) Acreditar la falta d'intencionalitat en la gravetat del dany.

b) Procedir a la reparació o adoptar mesures que disminuïsquen el dany causat abans de la iniciació de les actuacions sancionadores.

c) Procedir a la suspensió de les obres després de la inspecció i la pertinent advertència de l'agent de l'autoritat.

d) Haver realitzat la infracció sense cap benefici econòmic que es derive d'èsta.

e) La reparació de les deficiències o dels danys objecte de sanció abans de rebre la notificació de la resolució sancionadora o en el termini fixat per esta, de conformitat amb el que en la resolució s'estableisca.

2. De acuerdo con el principio de proporcionalidad en la materia, para graduar el importe de las multas se tendrá en cuenta, dentro de cada tipo de faltas, la gravedad de la infracción, la naturaleza de los perjuicios causados, el coste económico derivado de las obras de accesibilidad necesarias, el perjuicio directo o indirectamente causado, la reiteración del o la responsable y el grado de culpa de cada uno de los infractores o infractoras.

3. Las infracciones cometidas por los particulares que actúen en régimen de concesión o autorización, en el ámbito competencial de la administración autonómica, contraviniendo lo dispuesto en dicha concesión o autorización, pueden dar lugar, atendiendo a la gravedad de la infracción, además de a la sanción pecuniaria, a la revocación de dicha concesión o autorización. En el mismo caso, si el incumplimiento se produce contraviniendo lo dispuesto en un contrato suscrito con la administración, dicho incumplimiento puede dar lugar por la administración competente a la rescisión de dicho contrato, en los términos establecidos por la Ley 30/2007, de 30 de octubre, de Contratos del Sector Público.

4. La imposición de sanción pecuniaria y su correspondiente pago no eximirá a los responsables de la infracción de su deber de dar cumplimiento al mandato o prohibición establecidos en la norma infringida, así como de indemnizar por los daños y perjuicios eventualmente causados.

Artículo 39

Circunstancias agravantes y atenuantes

1. Son circunstancias que agravan la responsabilidad de los responsables de una infracción:

a) La reincidencia. Existe reincidencia cuando se comete una infracción del mismo tipo que la que motivó una sanción anterior en el plazo de cuatro años siguientes a la notificación de ésta; en tal supuesto, se requerirá que la resolución sancionadora haya adquirido firmeza.

b) Obstrucción o resistencia a la actuación de las autoridades o funcionarios públicos encargados del cumplimiento de la legalidad.

c) Alterar los supuestos de hecho que presumptamente legitiman la actuación, o falsificar los documentos en que se acredita el fundamento legal de la actuación.

d) No haber procedido a la suspensión de las obras tras la inspección y pertinente advertencia del agente de la autoridad.

e) Haber realizado la infracción obteniendo beneficio económico derivado de la misma.

2. Son circunstancias cuya concurrencia atenúa la responsabilidad de los responsables de una infracción:

a) Acreditar la falta de intencionalidad en la gravedad del daño.

b) Proceder a la reparación o adoptar medidas que disminuyan el daño causado antes de la iniciación de las actuaciones sancionadoras.

c) Proceder a la suspensión de las obras tras la inspección y pertinente advertencia del agente de la autoridad.

d) Haber realizado la infracción sin beneficio económico alguno que de la misma se derive.

e) La reparación de las deficiencias o daños objeto de sanción antes de recibir la notificación de la resolución sancionadora o en el plazo fijado por la misma, de conformidad con lo que en la resolución se establezca.

Article 40*Mesures addicionals*

1. La resolució sancionadora imposarà, a més de la multa, l'obligació de realitzar les obres necessàries per a l'adaptació del mitjà o del servei del transport, l'accés o la construcció o l'edificació al que preveu esta llei, i s'establirà el termini màxim per a la seua realització, tenint en compte per a la fixació d'este, el temps estrictament necessari per a obtindre les llicències i les autoritzacions corresponents, i per a realitzar les obres.

2. Amb independència de les sancions imposades, l'autoritat sancionadora podrà proposar a l'administració competent la supressió, la cancel·lació, o la suspensió total o parcial, d'ajudes oficials com ara crèdits, subvencions, beneficis fiscals i altres de dret públic que tinguera reconeguts.

3. Les multes que s'imposen pels diferents conceptes que configuren una infracció autònoma tindran entre si caràcter independent.

4. Les sancions a què es referix el present capítol són plenament compatibles amb les multes coercitives imposades per l'autoritat administrativa en el cas d'incompliment de les normes aplicables, tal com estableix l'article 99.2 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú.

Les esmentades multes procediran quan s'incomplisquen els requeriments efectuats per l'administració competent arrellegats en l'article 47 de la present llei.

La imposició de la multa correspondrà a l'administració que haja formulat el requeriment.

La imposició de multes coercitives exigirà que en el requeriment s'indique el termini de què es disposa per al compliment de l'obligació i la quantia de la multa que pot ser imposada. En tot cas, el termini haurà de ser suficient per a complir l'obligació i la multa no podrà excedir de 600 euros.

En el cas que una vegada imposada la multa coercitiva es mantinga l'incompliment que l'ha motivada, podrà reiterar-se les vegades que siguen necessàries fins al compliment de l'obligació, sense que, en cap cas, el termini fixat en els nous requeriments pugua ser inferior al fixat en el primer.

Les multes coercitives són independents i compatibles amb les que es puguen imposar en concepte de sanció.

SECCIÓ TERCERA
DELS RESPONSABLES

Article 41*Dels responsables*

1. Són subjectes responsables les persones físiques i jurídiques, públiques o privades, que incórreguen en les accions o en les omissions tipificades com a infracció en la present llei, i, en particular, les següents:

a) Les persones físiques que realitzen qualsevol de les accions o de les omissions tipificades com a infracció en la present llei.

b) Les persones jurídiques, prestatàries de servicis públics de transport, que realitzen qualsevol de les accions o de les omissions tipificades com a infracció en la present llei.

Artículo 40*Medidas adicionales*

1. La resolución sancionadora impondrá, además de la multa, la obligación de realizar las obras necesarias para la adaptación del medio o servicio del transporte, acceso o construcción o edificación a lo previsto en esta ley, estableciendo el plazo máximo para su realización, teniendo en cuenta para la fijación del mismo el tiempo estrictamente necesario para obtener las licencias y autorizaciones correspondientes, y para realizar las obras.

2. Con independencia de las sanciones impuestas, la autoridad sancionadora podrá proponer a la administración competente la supresión, cancelación, o suspensión total o parcial, de ayudas oficiales tales como créditos, subvenciones, beneficios fiscales y otros de derecho público que tuviese reconocidos.

3. Las multas que se impongan por los diferentes conceptos que configuran una infracción autónoma tendrán entre sí carácter independiente.

4. Las sanciones a que se refiere el presente capítulo son plenamente compatibles con las multas coercitivas impuestas por la autoridad administrativa en el caso de incumplimiento de las normas aplicables, tal y como establece el artículo 99.2 de la Ley 30/1992, de 26 de noviembre, de Régimen Jurídico de las Administraciones Públicas y del Procedimiento Administrativo Común.

Dichas multas procederán cuando se incumplan los requerimientos efectuados por la administración competente recogidos en el artículo 47 de la presente ley.

La imposición de la multa correspondrá a la administración que haya formulado el requerimiento.

La imposición de multas coercitivas exigirá que en el requerimiento se indique el plazo de que se dispone para el cumplimiento de la obligación y la cuantía de la multa que puede ser impuesta. En todo caso, el plazo deberá ser suficiente para cumplir la obligación y la multa no podrá exceder de 600 euros.

En el caso de que una vez impuesta la multa coercitiva se mantenga el incumplimiento que la ha motivado, podrá reiterarse las veces que sean necesarias hasta el cumplimiento de la obligación, sin que, en ningún caso, el plazo fijado en los nuevos requerimientos pueda ser inferior al fijado en el primero.

Las multas coercitivas son independientes y compatibles con las que se puedan imponer en concepto de sanción.

SECCIÓN TERCERA
DE LOS RESPONSABLES

Artículo 41*De los responsables*

1. Son sujetos responsables las personas físicas y jurídicas, públicas o privadas, que incurran en las acciones u omisiones tipificadas como infracción en la presente ley, y, en particular, las siguientes:

a) Las personas físicas que realicen cualquiera de las acciones u omisiones tipificadas como infracción en la presente ley.

b) Las personas jurídicas, prestatarias de servicios públicos de transporte, que realicen cualquiera de las acciones u omisiones tipificadas como infracción en la presente ley.

c) Les persones jurídiques que realitzaren actuacions sense la llicència o l'autorització municipal corresponent o que contravé el tenor d'esta.

d) En l'aprovació dels projectes a què es referix l'article 36.2 de la present llei, seran responsables tant la persona física o jurídica encarregada de l'aprovació d'este projecte, quan la mencionada aprovació contravinga els principis establits per la present llei, com la persona o l'entitat que execute este projecte contravinga el que establix la present llei.

2. Responsabilitat solidària. Quan el compliment de les obligacions previstes en una disposició legal corresponga a diverses persones conjuntament, respondran de forma solidària de les infraccions que, si és el cas, es cometen i de les sancions que s'imposen.

3. Quan una infracció siga imputada a una persona jurídica, podran ser considerades també com a responsables les persones que formen part dels seus òrgans rectors o de direcció, així com els tècnics responsables de la planificació, la projecció, la construcció o l'adequació de les infraestructures i dels vials destinats al transport, sempre que la conducta d'estos haja contribuït, per acció o omissió imprudent, a la comissió de la infracció de què es tracte.

4. En les actuacions emparades en una llicència o en una actuació municipal el contingut de la qual siga constitutiu d'una infracció greu o molt greu, seran igualment sancionats amb multa el facultatiu que haguera informat favorablement el projecte i els membres de la corporació, sempre que la conducta d'estos per acció o omissió imprudent haguera contribuït a la comissió de la infracció, amb votació a favor de l'atorgament de la llicència o l'autorització, sense l'informe tècnic previ, o quan este o l'informe previ del funcionari competent foren desfavorables per raó d'aquella infracció.

SECCIÓ CUARTA DEL PROCEDIMENT SANCIONADOR

Article 42

Principis generals

Les infraccions a la present llei seran sancionades segons els tràmits i amb les garanties procedimentals establides en els articles 134 i següents de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú, en el Reial Decret 1398/1993, de 4 d'agost, pel qual es va aprovar el Reglament del Procediment per a l'Exercici de la Potestat Sancionadora, així com en les normes de la Generalitat dictades en la matèria.

Article 43

Vinculació amb els òrgans jurisdiccionals penals

1. En qualsevol moment del procediment sancionador els òrgans competents poden remetre les actuacions realitzades al Ministeri Fiscal si consideraren que els fets realitzats també pogueren ser constitutius d'un il·lícit penal. En este cas, i en el moment que l'administració competent tinguera coneixement de la tramitació d'un procés penal sobre els mateixos fets, sol·licitarà de l'òrgan judicial una comunicació sobre les actuacions adoptades.

c) Las personas jurídicas que realizaren actuaciones sin la licencia o autorización municipal correspondiente o contraviniendo el tenor de la misma.

d) En la aprobación de los proyectos a que se refiere el artículo 36.2 de la presente ley, serán responsables tanto la persona física o jurídica encargada de la aprobación de dicho proyecto, cuando dicha aprobación contravenga los principios establecidos por la presente ley, como la persona o entidad que ejecute dicho proyecto contraviniendo lo dispuesto en la presente ley.

2. Responsabilidad solidaria. Cuando el cumplimiento de las obligaciones previstas en una disposición legal corresponda a varias personas conjuntamente, responderán de forma solidaria de las infracciones que, en su caso, se cometan y de las sanciones que se impongan.

3. Cuando una infracción sea imputada a una persona jurídica, podrán ser considerados también como responsables las personas que formen parte de sus órganos rectores o de dirección, así como los técnicos responsables de la planificación, proyección, construcción o adecuación de las infraestructuras y viales destinadas al transporte, siempre que la conducta de los mismos haya contribuido, por acción u omisión imprudente, a la comisión de la infracción de que se trate.

4. En las actuaciones amparadas en una licencia o actuación municipal cuyo contenido sea constitutivo de una infracción grave o muy grave, serán igualmente sancionados con multa el facultativo que hubiera informado favorablemente el proyecto y los miembros de la corporación, siempre que la conducta de los mismos por acción u omisión imprudente hubiera contribuido a la comisión de la infracción, votando a favor del otorgamiento de la licencia o autorización, sin el informe técnico previo, o cuando éste o el informe previo del funcionario competente fuesen desfavorables por razón de aquella infracción.

SECCIÓN CUARTA DEL PROCEDIMIENTO SANCIONADOR

Artículo 42

Principios generales

Las infracciones a la presente ley serán sancionadas según los trámites y con las garantías procedimentales dispuestas en los artículos 134 y siguientes de la Ley 30/1992, de 26 de noviembre, de Régimen Jurídico de las Administraciones Públicas y del Procedimiento Administrativo Común, en el Real Decreto 1398/1993, de 4 de agosto, por el que se aprobó el Reglamento del Procedimiento para el Ejercicio de la Potestad Sancionadora, así como en las normas de la Generalitat dictadas en la materia.

Artículo 43

Vinculación con los órganos jurisdiccionales penales

1. En cualquier momento del procedimiento sancionador los órganos competentes pueden remitir las actuaciones realizadas al Ministerio Fiscal si estimaren que los hechos realizados también pudieran ser constitutivos de un ilícito penal. En este caso, así como cuando la administración competente tuviera conocimiento de la tramitación de un proceso penal sobre los mismos hechos, solicitará del órgano judicial comunicación sobre las actuaciones adoptadas.

Si a la vista de les actuacions s'estimara identitat de subjectes, fets i fonaments entre la infracció administrativa i la presumpta infracció penal, l'òrgan competent per a resoldre el procediment administratiu haurà d'acordar la seua suspensió fins que recaiga una resolució judicial ferma.

2. En tot cas, els fets declarats provats per l'esmentada resolució judicial vincularan l'administració respecte dels procediments sancionadors que se substancien.

Article 44

Col·laboració interadministrativa

Quan en qualsevol fase del procediment sancionador els òrgans competents consideren que hi ha indicis de l'existència d'una altra infracció administrativa en esta o en altres matèries, per al coneixement de les quals no tingueren competència, hauran de comunicar-ho a l'òrgan que consideren competent.

Article 45

Potestat sancionadora

Els òrgans competents per a imposar sancions i els límits màxims d'estes són els següents:

1. L'alcalde o l'alcaldesa: en les infraccions que siguen comeses en les vies i els servicis de caràcter urbà.

2. La Generalitat, a través de la conselleria competent en matèria d'infraestructures i transport, en les infraccions comeses en les vies i els servicis de caràcter interurbà, concretament:

a) El titular o la titular de la Direcció General corresponent de la conselleria competent per raó de la matèria, fins a 60.000 euros, amb independència del nombre d'habitants del municipi.

b) El titular o la titular de la conselleria competent per raó de la matèria, quan la sanció supere la mencionada xifra.

Article 46

Actuacions prèvies

Amb anterioritat a la iniciació del procediment, es podran realitzar actuacions prèvies a fi de determinar amb caràcter preliminar si concorren circumstàncies que justifiquen esta iniciació. En especial, estes actuacions s'orientaran a determinar, amb la major precisió possible, els fets susceptibles de motivar la incoació del procediment, la identificació de la persona o de les persones que pogueren resultar responsables i les circumstàncies rellevants que concórreguen en els uns i els altres.

Article 47

Iniciació del procediment

1. Quan tinga coneixement de les conductes susceptibles de poder ser constitutives d'una infracció, l'òrgan competent que tinga la potestat sancionadora podrà requerir al supòsit responsable perquè, en el termini que es determine reglamentàriament, informe sobre esta, de conformitat amb el que estableix l'article 12 del Reial Decret 1398/1993, de 4 d'agost, sense perjudi que si es considerara que els fets són constitutius d'una infracció, s'incoe l'oportú procediment sancionador.

2. El procediment s'iniciarà sempre d'ofici per acord de l'òrgan competent, bé per pròpia iniciativa o com a conseqüència d'orde superior, petició raonada d'altres òrgans o

Si a la vista de lo actuado se estimara identidad de sujetos, hechos y fundamentos entre la infracción administrativa y la presunta infracción penal, el órgano competente para resolver el procedimiento administrativo deberá acordar su suspensión hasta que recaiga resolución judicial firme.

2. En todo caso, los hechos declarados probados por dicha resolución judicial vincularán a la administración respecto de los procedimientos sancionadores que se sustancien.

Artículo 44

Colaboración interadministrativa

Cuando en cualquier fase del procedimiento sancionador los órganos competentes consideren que existen indicios de la existencia de otra infracción administrativa en ésta u otras materias, para cuyo conocimiento no tuvieran competencia, deberán comunicarlo al órgano que consideran competente.

Artículo 45

Potestad sancionadora

Los órganos competentes para imponer sanciones y los límites máximos de las mismas son los siguientes:

1. El alcalde o la alcaldesa: en las infracciones que sean cometidas en las vías y servicios de carácter urbano.

2. La Generalitat, a través de la conselleria competente en materia de infraestructuras y transporte, en las infracciones cometidas en las vías y servicios de carácter interurbano, concretamente:

a) El o la titular de la Dirección General correspondiente de la Conselleria competente por razón de la materia, hasta 60.000 euros, con independencia del número de habitantes del municipio.

b) El o la titular de la conselleria competente por razón de la materia, cuando la sanción supere dicha cifra.

Artículo 46

Actuaciones previas

Con anterioridad a la iniciación del procedimiento, se podrán realizar actuaciones previas con objeto de determinar con carácter preliminar si concurren circunstancias que justifiquen tal iniciación. En especial, estas actuaciones se orientarán a determinar, con la mayor precisión posible, los hechos susceptibles de motivar la incoación del procedimiento, la identificación de la persona o personas que pudieran resultar responsables y las circunstancias relevantes que concurren en unos y otros.

Artículo 47

Iniciación del procedimiento

1. Cuando tenga conocimiento de las conductas susceptibles de poder ser constitutivas de una infracción, el órgano competente que ostente la potestad sancionadora podrá requerir al supuesto responsable para que, en el plazo que se determine reglamentariamente, informe sobre la misma, conforme a lo establecido en el artículo 12 del Real Decreto 1398/1993, de 4 de agosto, sin perjuicio de que si se considerara que los hechos son constitutivos de una infracción se incoe el oportuno procedimiento sancionador.

2. El procedimiento se iniciará siempre de oficio por acuerdo del órgano competente, bien por propia iniciativa o como consecuencia de orden superior, petición razonada de

denúncia. Pot actuar en qualitat de denunciante qualsevol persona, física o jurídica, coneixedora dels fets que siguen objecte d'infracció.

3. No obstant això, si l'administració autonòmica competent té coneixement de la comissió d'una presumpta infracció, el coneixement de la qual corresponga a l'ajuntament, advertirà a l'ajuntament respectiu, i se'l requerirà perquè iniciï l'oportú procediment, si encara no s'haguera efectuat. Transcorregut un termini de dos mesos sense que haja atés este requeriment, l'òrgan requirient incoarà el procediment, i li correspondrà la instrucció, la resolució i l'exacció de la multa que, si és el cas, procedisca.

4. Quan la imposició de la sanció corresponga a la comunitat autònoma es procedirà en la forma prevista en l'article 10.2 del Reglament del Procediment per a l'Exercici de la Potestat Sancionadora.

Article 48

Mesures de caràcter provisional

1. Una vegada iniciat el procediment sancionador, l'òrgan competent per a resoldre, mitjançant un acord motivat, podrà adoptar en qualsevol moment del procediment les mesures de caràcter provisional que siguen necessàries per a assegurar la resolució que poguera recaure, a fi d'evitar la persistència dels efectes de la infracció i la vulneració del principi d'accessibilitat universal als servicis públics de transport.

2. Estes mesures provisionals podran consistir en la suspensió temporal d'activitats, la prestació de fiances, l'execucions subsidiàries o les multes coercitives.

3. Estes s'ajustaran al principi de proporcionalitat i al grau o intensitat de vulneració dels principis generals establits en esta llei, així com l'efectiu funcionament dels servicis públics durant la tramitació del procediment sancionador.

Article 49

Prescripció

1. Les infraccions per faltes molt greus prescriuran als cinc anys, les greus als tres anys i les lleus a l'any.

Estos terminis es computaran des del dia en què la infracció s'haguera comés. Interromprà la prescripció la iniciació, amb coneixement de l'interessat, del corresponent procediment sancionador, i es reprendrà el termini prescrit si l'expedient administratiu estiguera paralitzat durant més d'un mes per causa no imputable al presumpte responsable.

En les infraccions consistents en una actuació continuada, la data inicial del còmput serà la de l'acabament de l'activitat o la de l'últim acte realitzat.

2. Les sancions imposades per faltes molt greus prescriuran als dos anys, les imposades per faltes greus als díhuit mesos i les imposades per faltes lleus als sis mesos, comptadors a partir del dia següent a què la resolució fóra ferma.

El termini de prescripció de les sancions es computarà des de l'endemà que adquireisca fermesa la resolució per la qual s'imposa la sanció. Interromprà la prescripció la iniciació, amb coneixement de l'interessat, del procediment d'execució, i tornarà a transcórrer el termini si aquell està paralitzat per més d'un mes per causa no imputable a l'infractor.

otros órganos o denuncia. Puede actuar en calidad de denunciante cualquier persona, física o jurídica, conocedora de los hechos que sean objeto de infracción.

3. No obstante, si la administración autonómica competente tuviera conocimiento de la comisión de una presunta infracción, cuyo conocimiento corresponda al ayuntamiento, advertirá al ayuntamiento respectivo, requiriéndole para que inicié el oportuno procedimiento, si aún no se hubiera efectuado. Transcurrido un plazo de dos meses sin que haya atendido tal requerimiento, el órgano requiriente incoará el procedimiento, correspondiéndole la instrucción, resolución y exacción de la multa que, en su caso, proceda.

4. Cuando la imposición de la sanción corresponda a la comunidad autónoma se procederá en la forma prevista en el artículo 10.2 del Reglamento del Procedimiento para el Ejercicio de la Potestad Sancionadora.

Artículo 48

Medidas de carácter provisional

1. Una vez iniciado el procedimiento sancionador, el órgano competente para resolver, mediante acuerdo motivado, podrá adoptar en cualquier momento del procedimiento las medidas de carácter provisional que resulten necesarias para asegurar la resolución que pudiera recaer, a fin de evitar la persistencia de los efectos de la infracción y la vulneración del principio de accesibilidad universal a los servicios públicos de transporte.

2. Tales medidas provisionales podrán consistir en la suspensión temporal de actividades, prestación de fianzas, ejecuciones subsidiarias o multas coercitivas.

3. Las mismas se ajustarán al principio de proporcionalidad y al grado o intensidad de vulneración de los principios generales establecidos en esta ley, así como al efectivo funcionamiento de los servicios públicos durante la tramitación del procedimiento sancionador.

Artículo 49

Prescripción

1. Las infracciones por faltas muy graves prescribirán a los cinco años, las graves a los tres años y las leves al año.

Estos plazos comenzarán a computarse desde el día en que la infracción se hubiera cometido. Interrumpirá la prescripción la iniciación, con conocimiento del interesado, del correspondiente procedimiento sancionador, reanudándose el plazo prescrito si el expediente administrativo estuviera paralizado durante más de un mes por causa no imputable al presunto responsable.

En las infracciones consistentes en una actuación continuada, la fecha inicial del cómputo será la de la finalización de la actividad o la del último acto realizado.

2. Las sanciones impuestas por faltas muy graves prescribirán a los dos años, las impuestas por faltas graves a los dieciocho meses y las impuestas por faltas leves a los seis meses, contados a partir del día siguiente a que la resolución fuera firme.

El plazo de prescripción de las sanciones comenzará a computarse desde el día siguiente a aquel en que adquiera firmeza la resolución por la que se impone la sanción. Interrumpirá la prescripción la iniciación, con conocimiento del interesado, del procedimiento de ejecución, volviendo a transcurrir el plazo si aquél está paralizado por más de un mes por causa no imputable al infractor.

DISPOSICIONS ADDICIONALS

Primera*Supòsits de no aplicació de la llei*

Les modificacions necessàries per a aconseguir l'adaptació de les estacions, les terminals i les parades previstes en la present llei no s'aplicaran en aquells casos en què estes estacions, terminals i parades s'ubiquen en edificis o immobles declarats béns d'interés cultural o edificis d'interés historicoartístic, quan les modificacions necessàries comporten un incompliment de la normativa específica reguladora d'estos béns.

Tampoc regirà per a aquells immobles en què, per les seues singulars característiques, siga inviable una operació constructiva o de rehabilitació, d'acord amb el que s'establisca reglamentàriament. No obstant això, es realitzaran les adaptacions no permanents o fixes que no incomplisquen el contingut dels paràgrafs anteriors.

Segona*Campanyes de sensibilització*

L'administració autonòmica promourà campanyes informatives i educatives dirigides a la població en general, i a la població infantil i juvenil en particular, a fi de sensibilitzar en la igualtat de drets de les persones amb discapacitat, com a únic mitjà d'aconseguir una efectiva i real integració d'estes persones en la nostra societat.

Tercera*Revisió normativa*

Cada dos anys, a partir de l'entrada en vigor de les normes de desplegament d'esta llei, la Generalitat procedirà a revisar el compliment de les prescripcions establides en esta, amb un informe previ del Consell de Participació del Transport Adaptat de la Comunitat Valenciana.

DISPOSICIÓ TRANSITÒRIA

Única*Adaptació de les situacions preexistents*

L'adaptació de les situacions preexistents a l'entrada en vigor de la llei es realitzarà en els terminis i les condicions previstos en el capítol III d'esta.

DISPOSICIÓ DEROGATÒRIA

Única*Derogació normativa*

Queden derogades totes les disposicions que d'inferior o el mateix rang s'oposen al que disposa la present disposició. Supletòriament, i fins a l'entrada en vigor del reglament de desplegament d'esta llei, s'aplicaran les restants disposicions aplicables en matèria d'accessibilitat, mentre no s'oposen a la present llei.

DISPOSICIONES ADICIONALES

Primera*Supuestos de no aplicación de la ley*

Las modificaciones necesarias para lograr la adaptación de las estaciones, terminales y paradas previstas en la presente ley no serán de aplicación en aquellos casos en que tales estaciones, terminales y paradas se ubiquen en edificios o inmuebles declarados bienes de interés cultural o edificios de interés histórico-artístico, cuando las modificaciones necesarias comporten un incumplimiento de la normativa específica reguladora de tales bienes.

Tampoco regirá para aquellos inmuebles en que, por sus singulares características, resulte inviable una operación constructiva o de rehabilitación, de acuerdo con lo que se establezca reglamentariamente. No obstante, se realizarán las adaptaciones no permanentes o fijas que no incumplan el contenido de los párrafos anteriores.

Segunda*Campanñas de sensibilización*

La administración autonómica promoverá campañas informativas y educativas dirigidas a la población en general, y a la población infantil y juvenil en particular, con el fin de sensibilizar en la igualdad de derechos de las personas con discapacidad, como único medio de conseguir una efectiva y real integración de estas personas en nuestra sociedad.

Tercera*Revisión normativa*

Cada dos años, a partir de la entrada en vigor de las normas de desarrollo de esta ley, la Generalitat procederá a revisar el cumplimiento de las prescripciones establecidas en la misma, previo informe del Consejo de Participación del Transporte Adaptado de la Comunitat Valenciana.

DISPOSICIÓN TRANSITORIA

Única*Adaptación de las situaciones preexistentes*

La adaptación de las situaciones preexistentes a la entrada en vigor de la ley se realizará en los plazos y condiciones previstos en el capítulo III de la misma.

DISPOSICIÓN DEROGATORIA

Única*Derogación normativa*

Quedan derogadas cuantas disposiciones de inferior o igual rango se opongan a lo dispuesto en la presente disposición. Supletoriamente, y hasta la entrada en vigor del Reglamento de desarrollo de esta ley, se aplicarán las restantes disposiciones aplicables en materia de accesibilidad, en tanto no se opongan a la presente ley.

Mentre no s'aproven les normes tècniques sectorials, s'aplicaran les prescripcions de caràcter tècnic contingudes en l'annex I del Decret 193/1998, de 12 de desembre, del Consell, pel qual es van aprovar les normes per a l'accessibilitat i l'eliminació de barreres arquitectòniques, d'acord amb el que establixen les ordes de 25 de maig i de 9 de juny de 2004, que van desplegar el Decret 39/2004, de 5 de març, del Consell, en el que no s'oposen al que establix la present llei.

DISPOSICIONS FINALS

Primera

Habilitació normativa

Es faculta el Consell per a dictar les disposicions reglamentàries i les normes tècniques per al desplegament i l'aplicació de la present llei.

Segona

Normes tècniques sectorials

En el termini d'un any des de l'entrada en vigor de la norma de desplegament d'esta llei, la Generalitat haurà d'aprovar les normes tècniques sectorials que regulen i refonquen les característiques i les condicions de l'accessibilitat universal al sistema de transports de la Comunitat Valenciana i de la comunicació en el sistema de transport.

Tercera

Normativa local

Les entitats locals incorporaran a les seues ordenances municipals el que disposa la present llei en el termini màxim d'un any des de l'entrada en vigor de les normes tècniques de desplegament, bé siga per mitjà de l'adaptació de les ordenances vigents o a través de l'aprovació de noves normes sobre la matèria, de conformitat amb el que disposen els principis fixats en esta llei.

Quarta

Desplegament reglamentari del Consell de Participació del Transport Adaptat de la Comunitat Valenciana

El Consell desplegarà reglamentàriament, en el termini de sis mesos comptadors des de l'entrada en vigor de la llei, la composició i les funcions del Consell de Participació del Transport Adaptat de la Comunitat Valenciana.

Cinquena

Entrada en vigor

La present llei entrarà en vigor als 20 dies de la seua completa publicació en el *Diari Oficial de la Comunitat Valenciana*.

En tanto no se aprueben las normas técnicas sectoriales, serán de aplicación las prescripciones de carácter técnico contenidas en el anexo I del Decreto 193/1998, de 12 de diciembre, del Consell, por el que se aprobaron las Normas para la Accesibilidad y Eliminación de Barreras Arquitectónicas, de acuerdo con lo establecido en las Órdenes de 25 de mayo y 9 de junio de 2004, que desarrollaron el Decreto 39/2004, de 5 de marzo, del Consell, en lo que no se opongan a lo dispuesto en la presente ley.

DISPOSICIONES FINALES

Primera

Habilitación normativa

Se faculta al Consell para dictar las disposiciones reglamentarias y normas técnicas para el desarrollo y aplicación de la presente ley.

Segunda

Normas técnicas sectoriales

En el plazo de un año desde la entrada en vigor de la norma de desarrollo de esta ley, la Generalitat deberá aprobar las normas técnicas sectoriales que regulen y refundan las características y condiciones de la accesibilidad universal al sistema de transportes de la Comunitat Valenciana y de la comunicació en el sistema de transporte.

Tercera

Normativa local

Las entidades locales incorporarán a sus ordenanzas municipales lo dispuesto en la presente ley en el plazo máximo de un año desde la entrada en vigor de las normas técnicas de desarrollo, bien sea mediante la adaptación de las Ordenanzas vigentes o a través de la aprobación de nuevas normas sobre la materia, conforme a lo dispuesto en los principios fijados en esta ley.

Cuarta

Desarrollo reglamentario del Consejo de Participación del Transporte Adaptado de la Comunitat Valenciana

El Consell desarrollará reglamentariamente, en el plazo de seis meses a contar desde la entrada en vigor de la ley, la composición y funciones del Consejo de Participación del Transporte Adaptado de la Comunitat Valenciana.

Quinta

Entrada en vigor

La presente ley entrará en vigor a los 20 días de su completa publicación en el *Diari Oficial de la Comunitat Valenciana*.